ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ที่พยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

นางสาวกัญญ์พัฑฒา หงส์ภัทราจันทร์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ปีการศึกษา 2568
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ที่พยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

นางสาวกัญญ์พัฑฒา หงส์ภัทราจันทร์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ปีการศึกษา 2568
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

เรื่อง ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ที่พยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

โดย นางสาวกัญญ์พัฑฒา หงส์ภัทราจันทร์

ได้รับอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพจน์ จันทร์วิพัฒน์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธาน

(ศาสตราจารย์ ดร.มานพ ชูนิล)

.....อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพ็ชร์ พิบูลแถว)

.....กรรมการภายนอก

(รองศาสตราจารย์ ดร.มารุต พัฒผล)

ชื่อ : นางสาวกัญญ์พัฑฒา หงส์ภัทราจันทร์
ชื่อวิทยานิพนธ์ : ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ที่พยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร
สาขาวิชา : จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รองศาสตราจารย์ ดร.ปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพ็ชร์ พิบูลแถว
ปีการศึกษา : 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ และการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร 4) พยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากรด้วยทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 317 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป G*Power แล้วทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์อยู่ในระดับดีที่สุด การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์และการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานอยู่ในระดับมาก 2) ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์มีความสัมพันธ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร (r =.781) 3) การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์มีความสัมพันธ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร (r=.813) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์กับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์สามารถร่วมกันพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากรได้ร้อยละ 69.9 (R2=.699) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

(มีจำนวนทั้งสิ้น 112 หน้า)

คำสำคัญ : ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์, การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์, การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน

_____ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Name : Miss Kunphattha Hongphattharachan

Thesis Title : Attitude Toward Artificial Intelligence (AI) and Perceived AI Use Self-efficacy Predicting AI Use at Work of Personnel

Major Field : Industrial and Organizational Psychology
King Mongkut's University of Technology North Bangkok

Thesis Advisor : Associate Professor Pinkanok Wongpinpech Pibooltaew, Ph.D.

Academic Year : 2025

ABSTRACT

This research aimed to: (1) study the levels of attitude toward artificial intelligence (AI), perceived AI use self-efficacy, and AI use at work. (2) examine the relationship between attitude toward artificial intelligence (AI) and AI use at work. (3) examine the relationship between perceived AI use self-efficacy and AI use at work. and (4) predict AI use at work based on attitude toward artificial intelligence (AI) and perceived AI use self-efficacy. The sample consisted of 317 non-academic staff from public educational institutions in Bangkok, determined using G*Power software. Stratified random sampling was employed, and data were collected using a questionnaire. Data analysis was conducted using descriptive statistics, including frequency, percentage, mean, and standard deviation and inferential statistics included Pearson's correlation coefficient and stepwise multiple regression analysis.

The findings revealed that the level of attitude toward artificial intelligence was at the highest level, while perceived AI use self-efficacy and AI use at work were at a high level. Attitude toward artificial intelligence ($r = .781$) and perceived AI use self-efficacy ($r = .813$) were positively correlated with AI use at work at the .01 level of significance. Furthermore, perceived AI use self-efficacy and attitude toward artificial intelligence significantly predicted AI use at work, accounting for 69.90% of the variance ($R^2 = .699$) at the .01 level of significance.

(Total 112 Pages)

Keywords: Attitude Toward Artificial Intelligence (AI), Perceived AI Use Self-efficacy, AI Use at Work

_____ Advisor

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ที่พยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์และการสนับสนุนเป็นอย่างดีจากของรองศาสตราจารย์ ดร.ปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพ็ชร์ พิบูลแถว อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้ให้คำแนะนำข้อคิดเห็นต่าง ๆ และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนกระทั่งการวิจัยครั้งนี้สำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความเที่ยงตรงและเหมาะสมสำหรับการวิจัย ได้แก่ ศาสตราจารย์ ดร.มานพ ชูนิล อาจารย์ ดร.ชนัดดา เพ็ชรประยูร และอาจารย์ ดร.พรเทพ จันทรกมล

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาสนา สุรีย์เดชะกุล และนางสาวชัชชญา รัตนเหลี่ยม ที่คอยให้คำแนะนำและถ่ายทอดประสบการณ์อันเป็นประโยชน์ รวมทั้งเพื่อนร่วมชั้นเรียนทุกคนที่คอยให้ความช่วยเหลือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาการศึกษา

ขอขอบพระคุณบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตพื้นที่กรุงเทพมหานครที่ให้ความอนุเคราะห์และให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญที่ทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบคุณเจ้าของงานวิจัย หนังสือ วารสาร และบทความทุกท่านที่ผู้วิจัยได้นำองค์ความรู้องค์ความรู้ที่ได้จากท่านมาใช้ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณครอบครัวที่รักยิ่ง และนายวรรษ์ชิษณุพงศ์ วิศว์วัชร์มนตรีเป็นกำลังใจและสนับสนุนการทำวิจัยครั้งนี้จนประสบความสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

กัญญ์พัฑฒา หงส์ภัทราจันทร์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ..... ข

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ..... ค

กิตติกรรมประกาศ ..... ฌ

สารบัญ ..... ฌ

สารบัญตาราง ..... ฏ

สารบัญรูปภาพ ..... ฑ

บทที่ 1 บทนำ 1

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 1

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย 3

1.3 ขอบเขตของการวิจัย 3

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ 4

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 4

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 6

2.1 เอกสารเกี่ยวกับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ 6

2.2 เอกสารเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ 9

2.3 เอกสารเกี่ยวกับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน 13

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 16

2.5 ที่มาของสมมติฐานในการวิจัย 18

2.6 สมมติฐานการวิจัย 20

2.7 กรอบแนวคิดการวิจัย 21

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย 22

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย 22

3.2 วิธีการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 23

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 25

3.4 วิธีการดำเนินการและเก็บรวบรวมข้อมูล 28

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 28

บทที่ 4 ผลการวิจัย 30

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม 31

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ และการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร 33

4.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร 41

4.5 ผลการวิเคราะห์การพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากรด้วยทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ของบุคลากร 43

บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 48

5.1 สรุปผลการวิจัย 49

5.2 อภิปรายผลการวิจัย 51

5.3 ข้อเสนอแนะ 54

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บรรณานุกรม.....56

ภาคผนวก ก.....63

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม..... 64

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม 65

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาแบบสอบถาม (Try-out)..... 68

ภาคผนวก ข.....69

ภาคผนวก ค.....88

ประวัติผู้เขียน.....100

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 3 - 1 จำนวนประชากรที่ใช้ในงานวิจัย 23
ตารางที่ 3 - 2 สรุปการวิเคราะห์ค่า IOC 24
ตารางที่ 3 - 3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน 29
ตารางที่ 4 - 1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ 31
ตารางที่ 4 - 2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ 31
ตารางที่ 4 - 3 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด 32
ตารางที่ 4 - 4 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน 32
ตารางที่ 4 - 5 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ 33
ตารางที่ 4 - 6 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ 35
ตารางที่ 4 - 7 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน . 37
ตารางที่ 4 - 8 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ และการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากรโดยรวม 40
ตารางที่ 4 - 9 ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร 41
ตารางที่ 4 - 10 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร 41
ตารางที่ 4 - 11 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรพยากรณ์ที่ใช้ในการศึกษา ... 42
ตารางที่ 4 - 12 แสดงการทดสอบภาวะ Multicollinearity โดยการใช้ Tolerance และ VIF ของตัวแปรพยากรณ์ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ 43
ตารางที่ 4 - 13 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนเพื่อคัดเลือกตัวแปรทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ที่สามารถพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร 44

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4 - 14 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนเพื่อหารูปแบบพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน 45
ตารางที่ 4 - 15 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน 47
ตารางที่ ข - 1 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ 71
ตารางที่ ข - 2 แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นรายข้อของแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ 73
ตารางที่ ข - 3 แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นรายข้อของแบบสอบถามการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน 76
ตารางที่ ข - 4 แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นรายข้อของแบบสอบถาม 83

พระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย 21

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence หรือ AI) ได้กลายเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงทั้งภาครัฐและภาคเอกชน โดยภาครัฐได้นำมาใช้เพื่อยกระดับการทำงาน เพิ่มประสิทธิภาพ ลดความซ้ำซ้อน และสร้างมาตรฐานในการทำงาน รวมถึงการเตรียมความพร้อมในทุกด้านเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการทำงานให้เป็นรูปแบบดิจิทัล (อัญชลี จวงจันทร์, 2566) สอดคล้องกับผลการศึกษาเรื่อง ปัจจัยสนับสนุนที่มีผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนในยุคปัญญาประดิษฐ์ที่กล่าวว่าคุณประโยชน์ของการนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการให้บริการของภาครัฐและภาคเอกชน คือ 1) การดำเนินงานมีประสิทธิภาพประสิทธิผลมากขึ้น 2) ช่วยการพัฒนาบริการภาครัฐและภาคเอกชนใหม่ ๆ และทำให้มีคุณภาพมากขึ้น 3) ก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และ 4) ทำน้อยแต่ได้มากเพราะได้ผลลัพธ์จากการดำเนินงานที่ดีขึ้นโดยใช้ความพยายามน้อยลง (วสันต์ เกิดสวัสดิ์ และคณะ, 2567)

ในบริบทของสถาบันการศึกษา การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาถือเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศ เนื่องจากมหาวิทยาลัยเป็นองค์กรต้นแบบในการสร้างและพัฒนาบัณฑิตให้มีความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่สอดคล้องกับบริบทของสังคมดิจิทัล ดังนั้น การบูรณาการเทคโนโลยีด้านการจัดการศึกษาอย่างเหมาะสมจึงมีความจำเป็น เพื่อรองรับการบริหารจัดการอุดมศึกษาในยุคดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการกำหนดนโยบายและแนวทางการประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์อย่างเป็นระบบ นับเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การจัดการศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพและกระจายโอกาสทางการศึกษาให้ประเทศไทยสามารถก้าวสู่สังคมดิจิทัลในระดับสากลได้อย่างมั่นคง (อิทธิศักดิ์ ศรีดำ และคณะ, 2567) นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยหลายแห่งได้กำหนดนโยบายส่งเสริมให้บุคลากรนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้สนับสนุนการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะในมิติของการบริหารทรัพยากรมนุษย์ สอดคล้องกับผลการศึกษาที่ชี้ให้เห็นบทบาทของปัญญาประดิษฐ์ในวงจรชีวิตของการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ตั้งแต่กระบวนการสรรหาและคัดเลือกบุคลากร การสัมภาษณ์งาน การบริหารสวัสดิการ การพัฒนาศักยภาพบุคลากร การจัดทำเงินเดือน ตลอดจนการประเมินผลการปฏิบัติงานและการเลื่อนขั้นเงินเดือน โดยปัญญาประดิษฐ์ทำหน้าที่เป็นเครื่องมือสนับสนุนการตัดสินใจและเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ (ชญานุช จาตุรจินดา, 2564) อย่างไรก็ตาม การนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในสถาบันอุดมศึกษาควรดำเนินการภายใต้การวางแผนและการกำกับดูแลอย่างรอบคอบ ควบคู่กับการพัฒนานโยบายและ

แนวทางปฏิบัติที่เหมาะสม เพื่อจัดการกับข้อจำกัดและความท้าทายที่อาจเกิดขึ้น เช่น ข้อจำกัดด้านคุณภาพและความน่าเชื่อถือของข้อมูล ปัญหาการตีความผลลัพธ์จากระบบปัญญาประดิษฐ์ ข้อจำกัดด้านเทคโนโลยีและทรัพยากร ตลอดจนความพร้อมของบุคลากรในการนำเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด (พระรบชนะชน อติพโล และคณะ, 2568)

ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์นับเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการรับรู้ การตัดสินใจ และพฤติกรรมของบุคคลในการยอมรับเทคโนโลยี โดยมีความสัมพันธ์กับระดับความรอบคอบ ความเห็นอกเห็นใจ และการให้อภัยต่อข้อผิดพลาดที่เกิดจากระบบเทคโนโลยี งานวิจัยของ Schepman and Rodway (2023) ชี้ให้เห็นว่า ความไม่ไว้วางใจในองค์การที่เพิ่มสูงขึ้นมีแนวโน้มส่งผลให้เกิดทัศนคติเชิงลบต่อปัญญาประดิษฐ์ ในขณะที่ความไว้วางใจทั่วไป (General Trust) ที่อยู่ในระดับสูงกลับสัมพันธ์กับการมองเห็นประโยชน์และศักยภาพเชิงบวกของปัญญาประดิษฐ์มากขึ้น ความแตกต่างระหว่าง “ความไว้วางใจทั่วไป” กับ “ความไม่ไว้วางใจในองค์การ” สะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการให้เหตุผลของสาธารณชนในการชั่งน้ำหนักระหว่างคุณประโยชน์และความเสี่ยงของการนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้ ดังนั้น การประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์ในองค์การเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรจึงมิใช่เพียงประเด็นด้านเทคโนโลยีเท่านั้น แต่ยังเป็นความท้าทายเชิงการบริหารที่ผู้บริหารจำเป็นต้องทำความเข้าใจปัจจัยด้านทัศนคติ ความไว้วางใจ และความพร้อมของบุคลากรในการยอมรับระบบปัญญาประดิษฐ์ การศึกษาความพร้อมและแนวโน้มการยอมรับดังกล่าวจะช่วยให้ผู้บริหารสามารถวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อวางแผนเชิงกลยุทธ์และตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม ทั้งในด้านการลงทุน การพัฒนาทักษะบุคลากร และการสื่อสารเชิงนโยบาย ทั้งนี้ หากบุคลากรมีแนวโน้มต่อต้านหรือมีทัศนคติเชิงลบต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ อาจส่งผลให้การนำระบบมาใช้งานไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ และทำให้การลงทุนด้านเทคโนโลยีไม่เกิดประสิทธิผลอย่างเต็มที่ อาจก่อให้เกิดความสูญเสียงบประมาณและทรัพยากรขององค์การโดยไม่จำเป็น (กชทีปต์ พิชิตวิทยาเอก, 2566)

การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อการปฏิบัติงาน (AI self-efficacy) ถือเป็นตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแสดงพฤติกรรมของบุคคล โดยหลักการแล้ว บุคคลที่มีระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงย่อมมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจลงมือกระทำพฤติกรรมนั้นมากกว่าบุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับต่ำ ในทางตรงกันข้าม หากบุคคลมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองต่ำ แม้ว่าผลลัพธ์จากการกระทำนั้นจะเป็นสิ่งที่พึงประสงค์เพียงใดก็ตาม แต่หากยังมีความสงสัยในความสามารถของตนเองว่าจะสามารถดำเนินการได้สำเร็จหรือไม่ ก็อาจไม่เกิดแรงจูงใจเพียงพอที่จะลงมือปฏิบัติ ดังนั้น การรับรู้ความสามารถของตนเองจึงมีบทบาทสำคัญต่อแรงจูงใจ ความพยายาม และความมุ่งมั่นในการบรรลุเป้าหมาย บุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับสูงมักเห็นคุณค่าในศักยภาพของตนเอง เกิดความเชื่อมั่น และพร้อมเผชิญกับความท้าทาย ส่งผลให้มีความพยายามมากขึ้นและมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในการ

ปฏิบัติงาน (ธัญญรักษ์ บุญตามหนุน, 2562) แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับทฤษฎีของ Bandura (1986) อธิบายว่า การรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy) หมายถึง ความเชื่อมั่นของบุคคลในความสามารถของตนเองในการจัดการและดำเนินการพฤติกรรมที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุผลลัพธ์ตามเป้าหมายที่กำหนด ทั้งนี้ การรับรู้ความสามารถมิได้หมายถึงเพียงการมีทักษะหรือความรู้เท่านั้น แต่เป็นความเชื่อมั่นว่าตนสามารถนำทักษะดังกล่าวมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์จริง

จากเหตุผลและความสำคัญดังที่กล่าวมาข้างต้น จึงเป็นที่มาของการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาว่าทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์สามารถพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากรหรือไม่ ผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารการตัดสินใจเชิงนโยบาย วางแผนกลยุทธ์ด้านทรัพยากรบุคคล การบริหารจัดการในกระบวนการทำงานร่วมกับเทคโนโลยี เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ และการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

1.2.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

1.2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

1.2.4 เพื่อพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากรด้วยทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรสายสนับสนุนวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร สังกัดมหาวิทยาลัย A จำนวน 997 คน และมหาวิทยาลัย B จำนวน 878 คน รวม 1,875 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรสายสนับสนุนวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 แห่ง โดยสถิติที่ใช้สูตร Multiple Regression โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากโปรแกรม G*Power (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2555) ค่าขนาดอิทธิพล (Effect size) 0.10 กำหนดค่าความเชื่อมั่น 0.01 ค่าการทดสอบ 0.99 และใช้จำนวนตัวแปรพยากรณ์ 2 ตัว

คำนวณ 253 คน ทั้งนี้เพื่อป้องกันความไม่สมบูรณ์ของข้อมูลและทดแทนแบบสอบถามที่อาจจะไม่ได้รับคืน จึงทำการเพิ่มขนาดตัวอย่างร้อยละ 30 ดังนั้นมีขนาดกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 329 คน และเก็บข้อมูลที่มีความสมบูรณ์ครบถ้วนได้จริงจำนวน 317 คน

1.3.2 ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.3.2.1 ตัวแปรพยากรณ์ คือ

- ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์
- การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์

1.3.2.2 ตัวแปรเกณฑ์ คือ การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน

1.3.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการศึกษาครั้งนี้ เริ่มตั้งแต่ พฤษภาคม พ.ศ. 2568 - มีนาคม พ.ศ. 2569

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.4.1 บุคลากร หมายถึง บุคคลที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งสายสนับสนุนวิชาการทำหน้าที่สนับสนุนการดำเนินงานในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

1.4.2 ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ หมายถึง ความเชื่อและความคิด อารมณ์ความรู้สึก และแนวโน้มการกระทำของบุคลากรที่มีต่อเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์

1.4.3 การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ หมายถึง ความเชื่อของบุคลากรเกี่ยวกับความสามารถของตนเองในการใช้และมีปฏิสัมพันธ์กับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสนับสนุนการสื่อสารในบริบทการทำงาน ได้แก่ ความสามารถในการปรับตัวเข้ากับเครื่องมือหรือระบบที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญาประดิษฐ์ที่ใช้ในการสื่อสารในองค์การ รวมถึงความสามารถในการทำความเข้าใจและตีความข้อมูลหรือผลลัพธ์ที่ได้จากปัญญาประดิษฐ์ เพื่อใช้สื่อสารให้เกิดความเข้าใจตรงกัน และการโต้ตอบกับระบบ ปัญญาประดิษฐ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการสื่อสารในการทำงาน

1.4.4 การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน หมายถึง การนำปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาใช้ในกระบวนการทำงานของบุคลากร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความสามารถในการสื่อสารภายในองค์การ

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทราบถึงระดับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ และการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากรสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็น

แนวทางในการพัฒนาระดับตัวแปรดังกล่าวให้เพิ่มสูงขึ้น เพื่อนำไปร่วมกับใช้ปัญญาประดิษฐ์บูรณาการเข้ากับกระบวนการสื่อสารในองค์การเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากร

1.5.2 ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร สามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบายในการกำหนดแนวทางการส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ภายในองค์การ อาทิ การวางแผนกลยุทธ์ด้านทรัพยากรบุคคล การพัฒนาศักยภาพและความพร้อมของบุคลากร ตลอดจนการจัดสรรงบประมาณด้านเทคโนโลยีให้สอดคล้องกับระดับทัศนคติและการรับรู้ความสามารถของตนเองของบุคลากร

1.5.3 ทราบถึงปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากรด้วยทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตรพัฒนาทักษะด้านปัญญาประดิษฐ์ให้สอดคล้องกับระดับความสามารถ ความพร้อม และทัศนคติของบุคลากรในองค์การ เสริมสร้างทักษะใหม่ที่สอดคล้องกับความต้องการเชิงกลยุทธ์ขององค์การ และยกระดับประสบการณ์การทำงานของบุคลากรในบริบทของการเปลี่ยนผ่านสู่ยุคดิจิทัล

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาเอกสาร แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการวิจัยเรื่องทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ที่พยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร รายละเอียดดังนี้

2.1 เอกสารเกี่ยวกับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์

2.2 เอกสารเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์

2.3 เอกสารเกี่ยวกับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5 ที่มาของสมมติฐานในการวิจัย

2.6 สมมติฐานการวิจัย

2.7 กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 เอกสารเกี่ยวกับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ (Attitude Toward Artificial Intelligence)

2.1.1 ความหมายของทัศนคติ

นันท์ชภรณ์ พฤกษ์เรืองกิจ (2561) ได้ให้ความหมายทัศนคติเป็นคำที่ใช้กันมากในวิชาจิตวิทยาสังคม มาจากรากศัพท์ ภาษาลาตินว่า “Aptus” แปลว่า โน้ม เอียง หรือ เหมาะสม นำมาใช้ในความหมายของทัศนคติ หมายถึง ท่าทีที่แสดงออกของบุคคลซึ่งบ่งถึงสภาพของจิตใจ ได้แก่ ความรู้สึกหรืออารมณ์ที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด

อรกานต์ สุคนธวิโรจน์ (2561) ได้ให้ความหมายทัศนคติ หมายถึง ความคิด ความรู้สึก ความเชื่อ และแนวโน้มที่จะแสดงออกมาซึ่งพฤติกรรมของบุคคลนั้น เป็นปฏิกิริยาการตอบโต้ โดยการประมาณค่าว่าชอบหรือไม่ชอบ และยังเป็นตัวตัดสินการกระทำหรือพฤติกรรมของบุคคลนั้น ๆ ที่จะส่งผลกระทบในเชิงบวกหรือเชิงลบต่อบุคคลอื่น ๆ สิ่งของ และสถานการณ์ต่าง ๆ ในสภาวะแวดล้อมของบุคคลนั้น ๆ โดยที่ทัศนคตินี้ สามารถเรียนรู้หรือจัดการได้โดยใช้ประสบการณ์ที่ผ่านมา และทัศนคตินั้นสามารถที่จะรู้หรือถูกตีความได้จากสิ่งที่คนพูดออกมาอย่างไม่เป็นทางการหรือเป็นทางการหรือจากพฤติกรรมของบุคคลเหล่านั้น

วราพร นาคประทุม และดั้นดุสิต โปราณานนท์ (2564) ได้ให้ความหมายทัศนคติ หมายถึง ความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจหรือความเชื่อและแนวโน้มที่จะแสดงออกซึ่งพฤติกรรมของบุคคลตอบสนองโต้ตอบแตกต่างกัน มีทั้งในเชิงบวกหรือเชิงลบต่อการตอบสนองต่อบุคคล สิ่งของและ

สถานการณ์ในสภาวะแวดล้อมที่เกิดขึ้นนั้นโดยที่ทัศนคตินี้สามารถเรียนรู้หรือจัดการได้โดยใช้ประสบการณ์และค่านิยมแต่ละบุคคลมีแตกต่างกันไป

อภิสรา คชรัฐแก้วฟ้า (2566) ได้ให้ความหมายทัศนคติ หมายถึง ปัจจัยที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลบุคคลจะประเมินภาพรวมของพฤติกรรมจากความเชื่อถือผลที่น่าจะตามมา ไม่ว่าจะเป็นความรู้สึกเชิงบวกหรือเชิงลบเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรม บุคคลที่ประเมินพฤติกรรมและเชื่อว่าให้ผลเชิงบวกบุคคลจะมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมในทางตรงกันข้ามถ้าผลการประเมินเป็นเชิงลบบุคคลจะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อพฤติกรรมดังกล่าว

เบญจวรรณ กันกง (2566) ได้ให้ความหมายทัศนคติ หมายถึง การประเมินความรู้และความเข้าใจที่ได้รับมาจากสภาพแวดล้อม ค่านิยมสังคม ประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ส่งผลให้มีระดับหรือความโน้มเอียงของความรู้สึกหรือมุมมองที่มีได้ทั้งในเชิงลบและบวกต่อสิ่งต่าง ๆ รอบตัว รวมทั้งตนเอง โดยสิ่งนั้นสามารถสะท้อนออกมาทางการกระทำและคำพูดของบุคคลนั้น ๆ ว่ามีทัศนคติแบบใดต่อสิ่งต่าง ๆ

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปความหมายทัศนคติ หมายถึง ภาวะทางจิตใจหรือปัจจัยภายในของบุคคลที่ประกอบด้วยความเชื่อ ความรู้สึก และแนวโน้มเชิงพฤติกรรม ถูกหล่อหลอมขึ้นจากประสบการณ์และการเรียนรู้ เพื่อใช้เป็นบรรทัดฐานในการประเมินและตอบสนองต่อสิ่งต่าง ๆ รอบตัวในลักษณะที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย อันส่งผลโดยตรงต่อการกำหนดทิศทางของการแสดงออกทั้งในด้านคำพูดและการกระทำ

2.1.2 ความหมายของทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์

Schepman and Rodway (2023) ได้อธิบายทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านทัศนคติเชิงบวก หมายถึง การรับรู้ถึงประโยชน์เกี่ยวกับปัญญาประดิษฐ์ อาทิ โอกาสทางเศรษฐกิจสำหรับการทำงานที่ดีขึ้น ความต้องการที่จะใช้งาน และอารมณ์ความรู้สึกเชิงบวก อาทิ ความตื่นเต้น ความประทับใจ 2) ด้านทัศนคติเชิงลบ หมายถึง ความกังวลเกี่ยวกับปัญญาประดิษฐ์ อาทิ การใช้งานที่ผิดจริยธรรม การทำผิดพลาด และอารมณ์ความรู้สึกเชิงลบ อาทิ ความไม่สบายใจ การมองว่าปัญญาประดิษฐ์เป็นอันตราย

Akyazı (2023) ได้อธิบายทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ คือ แนวโน้มที่แฝงอยู่หรือความโน้มเอียงที่จะตอบสนองในทางที่พอใจหรือไม่พอใจต่อวัตถุทางจิตวิทยา ลักษณะที่สามารถสังเกตได้ของสิ่งแวดล้อมของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง รวมถึงพฤติกรรม สามารถเป็นวัตถุของทัศนคติได้

Katsantonis and Katsantonis (2024) ได้อธิบายทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ คือ ทัศนคติเป็นลักษณะนิสัยหรือความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อปัญญาประดิษฐ์ไม่ว่าจะเป็นในทางบวกหรือทางลบ ซึ่งทัศนคติมีมิติทางอารมณ์ พฤติกรรม และความรู้ความเข้าใจ

Obenza et al. (2024) ได้อธิบายทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ คือ ทัศนคติมีความเชื่อมโยงในทางบวกระหว่างความสามารถในตนเองด้านเทคโนโลยีกับความเชื่อมั่นในเทคโนโลยีอัตโนมัติ และการมีทัศนคติในเชิงบวกต่อปัญญาประดิษฐ์

Kim and Lee (2024) ได้อธิบายทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ คือ ทัศนคติเป็นแนวโน้มที่เต็มไปด้วยอารมณ์ก่อตัวขึ้นทางจิตวิทยาจากประสบการณ์ในการตอบสนองเชิงบวกหรือเชิงลบต่อวัตถุ แนวโน้มเชิงบวกหรือเชิงลบของแต่ละบุคคลที่มีต่อวัตถุทางสังคม พฤติกรรม หากทัศนคติไม่ใช่ปัจจัยที่ถูกกำหนดมาโดยกำเนิดและไม่เปลี่ยนแปลง แต่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ผ่านการเรียนรู้

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปเป็นนิยามที่ใช้ในการวิจัยได้ว่าทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ (Attitude Toward Artificial Intelligence) หมายถึง ความเชื่อและความคิดอารมณ์ความรู้สึก และแนวโน้มการกระทำของบุคลากรที่มีต่อเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์

2.1.3 การวัดทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์

Schepman and Rodway (2023) ได้นำเสนอแนวทางการวัดทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ใช้แบบวัดทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ (The General Attitudes towards Artificial Intelligence Scale: GAAIS) เป็นเครื่องมือที่ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างอย่างเป็นระบบ แบบสอบถามชุดนี้ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 20 ข้อ โดยผลจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันจากกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ถึง 2 กลุ่ม ได้ช่วยยืนยันว่าโครงสร้างของแบบวัดประกอบด้วย 2 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ มิติทัศนคติเชิงบวก (Positive GAAIS) และมิติทัศนคติเชิงลบ (Negative GAAIS) สะท้อนให้เห็นว่า GAAIS เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการวัดและสามารถแยกแยะทัศนคติทั่วไปที่บุคคลมีต่อ AI ทั้งในด้านบวกและด้านลบได้อย่างชัดเจน

Akyazı (2023) ได้ศึกษาทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์โดยใช้แบบวัดทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ (The General Attitudes towards Artificial Intelligence Scale: GAAIS) ตามแนวทางของ Schepman and Rodway ร่วมกับการใช้แบบวัดวัฒนธรรมองค์กรของ Cameron and Quinn สำหรับแบบวัด GAAIS ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 20 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบ ได้แก่ มิติทัศนคติเชิงบวก จำนวน 12 ข้อ และมิติทัศนคติเชิงลบ จำนวน 8 ข้อ จากการทดสอบคุณภาพเครื่องมือพบว่า มาตรวัดทั้งสองมิติมีค่าความสอดคล้องภายในอยู่ในเกณฑ์ดี โดยในงานวิจัยนี้มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ 0.84 สำหรับมิติเชิงบวก และ 0.80 สำหรับมิติเชิงลบ

Katsantonis and Katsantonis (2024) ได้นำเสนอแนวทางการวัดทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ โดยประยุกต์ใช้แบบวัดทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ (Students' Attitudes toward Artificial Intelligence: SATAI) เป็นมาตรวัดที่วัดทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อ AI ที่พัฒนาขึ้นในบริบท

ของการศึกษา K-12 ผ่านข้อคำถามมาตรวัดแบบ Likert scale หรือจัดลำดับหลายรายการ นวัตกรรมเชิงวิธีการของแบบสอบถามนี้คือ การเก็บรวบรวมแง่มุมด้านความรู้ความรู้สึก และพฤติกรรมของทัศนคติที่มีต่อ AI ล้วนเชื่อมโยงกับมิติของการศึกษา การเรียนรู้ และการเตรียมความพร้อมสู่ชีวิตการทำงานในอนาคต

แนวทางการพัฒนาแบบวัดของผู้วิจัย โดยประยุกต์ใช้แบบวัดทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ของ Schepman and Rodway (2023) เพื่อนำมาพัฒนาเป็นเครื่องมือในการวิจัยตามขั้นตอนต่อไป

2.2 เอกสารเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (Perceived AI Use Self-efficacy)

2.2.1 ความหมายของการรับรู้ความสามารถของตนเอง

Bandura (1986) ได้ให้ความหมายการรับรู้ความสามารถของตนเอง หมายถึง ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองที่จะรวบรวมและลงมือทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จตามเป้าหมาย ไม่ใช่เพียงแค่การมีทักษะนั้น ๆ อยู่กับตัว

สุนทรี ศักดิ์ศรี (2554) ได้ให้ความหมายการรับรู้ความสามารถของตนเอง หมายถึง การที่บุคคลมีความเชื่อว่าตนเองมีความสามารถที่จะกระทำกิจกรรมนั้นได้บรรลุผลที่กำหนดไว้

ธัญญรักษ์ บุญตามหนุน (2562) ได้อธิบายการรับรู้ความสามารถของตนเองว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองไม่ได้ขึ้นอยู่กับทักษะที่บุคคลนั้นมีเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของบุคคลด้วยว่าจะสามารถกระทำสิ่งใดภายใต้ทักษะและความสามารถที่บุคคลนั้นมีอยู่

โชษิตา ไพโรจน์ และธนกร สิริสุคันธา (2564) ได้ให้ความหมายการรับรู้ความสามารถของตนเอง หมายถึง ความตระหนัก ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับความสามารถของตนเองที่จะส่งผลต่อการตัดสินใจว่าตนเองมีความสามารถกระทำการใด ๆ ให้สำเร็จไม่ว่าจะเผชิญกับเหตุการณ์ใด ๆ ก็ตาม

กชทีปต์ พิชิตวิทยาเอก (2566) ได้อธิบายการรับรู้ความสามารถของตนเองว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองและความคาดหวังผลลัพธ์จะส่งผลสำคัญต่อการตัดสินใจในการเลือกแสดงพฤติกรรมของบุคคลนั้น ๆ

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปความหมายการรับรู้ความสามารถของตนเอง หมายถึง ระดับความเชื่อมั่นและดุลยพินิจของบุคคลในการประเมินขีดความสามารถของตนเอง เพื่อบริหารจัดการและใช้ทักษะที่มีอยู่ในการปฏิบัติภารกิจให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ แม้ต้องเผชิญกับความท้าทายหรือสถานการณ์ที่กดดัน โดยความเชื่อมั่นนี้จะเป็นตัวกำหนดความพยายามและพฤติกรรมการตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสถานการณ์ต่าง ๆ

2.2.2 ความหมายของการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์

Hong (2022) ได้ให้ความหมายการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ หมายถึง การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้เทคโนโลยีเพื่อแสวงหาประโยชน์ ผู้ที่มีความเชื่อมั่นในความสามารถด้านเทคโนโลยีสูงจึงมีความมั่นใจในการใช้เทคโนโลยีมากขึ้น ด้วยแนวทางการบูรณาการความเชื่อมั่นในความสามารถและแบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model หรือ TAM) ความเชื่อมั่นในความสามารถสูงนำไปสู่การรับรู้ว่าเทคโนโลยีมีประโยชน์และใช้งานง่ายกว่า

Wang and Chuang (2024) ได้ให้ความหมายการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ หมายถึง ความเชื่อโดยทั่วไปของแต่ละบุคคลในความสามารถของตนเองในการใช้และโต้ตอบกับ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์สามารถมองได้ในเชิงปฏิบัติว่าเป็นการรับรู้หรือความเชื่อแบบองค์รวมที่มีองค์ประกอบหลายอย่าง

Bewersdorff et al. (2025) ได้ให้ความหมายการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ หมายถึง ความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับปัญญาประดิษฐ์ว่าเป็นความเชื่อโดยทั่วไปของบุคคลในความสามารถของตนเองที่จะใช้และมีปฏิสัมพันธ์กับปัญญาประดิษฐ์ในบริบทของการศึกษา เป็นความมั่นใจในความสามารถของตนเองที่จะใช้และมีปฏิสัมพันธ์ รวมถึงการทำความเข้าใจและเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีและแอปพลิเคชันปัญญาประดิษฐ์

Brunnlechner (2025) ได้ให้ความหมายการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ หมายถึง การรับรู้ถึงความมั่นใจเกี่ยวกับวิธีที่ปัญญาประดิษฐ์ ส่งผลต่อความมั่นใจในการแก้ปัญหา การรับรู้ถึงประสิทธิภาพเกี่ยวข้องกับการรับรู้ถึงประสิทธิภาพที่เพิ่มขึ้นในการปฏิบัติหน้าที่งาน การรับรู้ถึงการบรรลุเป้าหมายวัดว่าการใช้เครื่องมือปัญญาประดิษฐ์ ช่วยเพิ่มความมั่นใจของบุคคลในการบรรลุวัตถุประสงค์ทางวิชาชีพของตนหรือไม่ ความเชื่อที่ว่าเครื่องมือปัญญาประดิษฐ์สนับสนุนบุคคลในการจัดการกับความท้าทายที่ไม่คาดคิดได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่

Kim and Lee (2025) ได้ให้ความหมายการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ หมายถึง การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ครอบคลุมขีดความสามารถทางความคิดและพฤติกรรมที่กว้างขวางขึ้นโดยเฉพาะกับการปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับปัญญาประดิษฐ์ รวมถึงความสามารถในการทำความเข้าใจและตีความผลลัพธ์ที่สร้างโดยปัญญาประดิษฐ์ ความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถของตนเองในการปรับตัวเข้ากับกระบวนการทำงานที่ได้รับการเสริมประสิทธิภาพด้วยปัญญาประดิษฐ์ รวมถึงความมั่นใจในการปรับเปลี่ยนกิจวัตรการทำงานที่มีอยู่ พัฒนาขั้นตอนการทำงานใหม่ที่รวมเอาความสามารถของปัญญาประดิษฐ์ และรักษามาตรฐานประสิทธิภาพ

Morales-García et al. (2025) ได้ให้ความหมายการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ หมายถึง ในบริบทของปัญญาประดิษฐ์ ความเชื่อมั่นในตนเองหมายถึงความมั่นใจที่นักศึกษามหาวิทยาลัยมีในความสามารถของตนเองในการโต้ตอบกับระบบที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญาประดิษฐ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น แพลตฟอร์มการเรียนรู้แบบอัตโนมัติและผู้ช่วยเสมือนจริง

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปเป็นนิยามที่ใช้ในการวิจัยได้ว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (Perceived AI Use Self-efficacy) หมายถึง ความเชื่อของบุคลากรเกี่ยวกับความสามารถของตนเองในการใช้และมีปฏิสัมพันธ์กับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสนับสนุนการสื่อสารในบริบทการทำงาน ได้แก่ ความสามารถในการปรับตัวเข้ากับเครื่องมือหรือระบบที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญาประดิษฐ์ที่ใช้ในการสื่อสารในองค์การ รวมถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจและตีความข้อมูลหรือผลลัพธ์ที่ได้จากปัญญาประดิษฐ์ เพื่อใช้สื่อสารให้เกิดความเข้าใจตรงกัน และการโต้ตอบกับระบบ ปัญญาประดิษฐ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการสื่อสารในการทำงาน

2.2.3 การวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์

Wang and Chuang (2024) ได้นำเสนอแนวทางการวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ใช้แบบมาตรวัดการวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence Self-Efficacy: AISE) โดยมองว่า AISE เป็นการประเมินความเชื่อมั่นโดยรวมของบุคคลในหลากหลายมิติ งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือสำหรับวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้เทคโนโลยีหรือผลิตภัณฑ์ AI อย่างเป็นระบบ ตามขั้นตอนการพัฒนาแบบวัดมาตรฐาน โดยขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือการวิจัยเริ่มต้นจากการทบทวนวรรณกรรมและรวบรวมข้อคำถามเบื้องต้นจำนวน 72 ข้อ ครอบคลุมมิติการรับรู้ความสามารถของตนเองทั้งในด้านการใช้หุ่นยนต์ เทคโนโลยี และคอมพิวเตอร์ เพื่อให้มั่นใจว่าครอบคลุมเนื้อหาที่สำคัญทั้งหมด ผู้วิจัยได้นำข้อคำถามเหล่านี้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 4 ท่าน (ประกอบด้วยอาจารย์และนักวิจัยด้านสารสนเทศศึกษา) ตรวจสอบความเที่ยงตรงของขอบเขตแนวคิดและนิยามเชิงปฏิบัติการ จากฉันทามติของผู้เชี่ยวชาญได้นำไปสู่การตัดข้อคำถามที่ซ้ำซ้อนออก 38 ข้อ และปรับปรุงการใช้ถ้อยคำในข้อคำถามที่เหลืออีก 34 ข้อให้มีความชัดเจนและครอบคลุมยิ่งขึ้น ทำให้ได้แบบสอบถามฉบับร่างจำนวน 39 ข้อ (แบ่งเป็นข้อคำถามวัด AISE 34 ข้อ และข้อคำถามวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เกิดจากแรงจูงใจ 5 ข้อ) โดยใช้มาตรวัดแบบ Likert scale 7 ระดับ การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 314 คน จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) เพื่อคัดกรองและสกัดองค์ประกอบของข้อคำถาม ตามด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

(Confirmatory Factor Analysis: CFA) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโครงสร้าง ผลการวิเคราะห์พบว่า โครงสร้างของมาตรวัด AISE ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ ด้านการรับรู้ความช่วยเหลือ ด้านการมีปฏิสัมพันธ์เสมือนมนุษย์ ด้านความรู้สึกสบายใจต่อ AI ด้านทักษะทางเทคโนโลยี ผลการวิจัยและการนำไปใช้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 22 ข้อ ผลการทดสอบทางสถิติยืนยันว่าเครื่องมือนี้มีความเหมาะสม มีค่าความเชื่อมั่นสูง และผ่านเกณฑ์การทดสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความตรงเชิงลู่เข้า (Convergent Validity) ความตรงเชิงจำแนก (Discriminant Validity) และความตรงเชิงเกณฑ์สัมพันธ์ (Criterion-related Validity) ในระดับที่ดี นอกจากนี้ แบบวัดดังกล่าวยังได้รับการยืนยันความตรงตามโครงสร้างความสัมพันธ์ผ่านผลการทดสอบที่พบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่าง AISE และพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เกิดจากแรงจูงใจ งานวิจัยชิ้นนี้นับเป็นงานบุกเบิกที่สำคัญในการพัฒนาเครื่องมือวัด AISE ช่วยขยายองค์ความรู้ทางวิชาการให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อนักวิจัย นักการศึกษา และผู้ปฏิบัติงานในการนำแบบวัดนี้ไปใช้ประเมินระดับ AISE ของแต่ละบุคคล รวมถึงใช้สำรวจพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานปัญญาประดิษฐ์ต่อไป

Kim and Lee (2025) ได้นำเสนอแนวทางการวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ ได้พัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดจำนวน 5 ข้อ ประยุกต์และดัดแปลงมาจากมาตรวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองของ Bandura (Bandura, 2006 อ้างถึงใน Kim and Lee, 2025) เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการใช้ AI ในปัจจุบัน (Kim et al., 2024 อ้างถึงใน Kim and Lee, 2025) การพัฒนาเครื่องมือนี้ถือเป็นก้าวสำคัญในการนำทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเองมาปรับใช้ในบริบทใหม่ของการบูรณาการ AI เข้าสู่สถานที่ทำงาน เนื่องจาก AI มีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากเทคโนโลยีทั่วไปในอดีต (Marakas et al., 1998; Compeau & Higgins, 1995 อ้างถึงใน Kim and Lee, 2025) จึงจำเป็นต้องมีเครื่องมือวัดที่พัฒนาขึ้นเฉพาะ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบวัดอย่างเป็นระบบ เริ่มตั้งแต่การสร้างข้อคำถามโดยอิงจากรากฐานทางทฤษฎี การให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา การนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างพนักงานจำนวน 50 คน จากนั้นจึงนำผลมาวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ เพื่อปรับปรุงข้อคำถาม ก่อนนำไปตรวจสอบความถูกต้องขั้นสุดท้ายกับกลุ่มตัวอย่างจริงแบบวัดฉบับสมบูรณ์ประกอบด้วยข้อคำถาม 5 ข้อ ที่ประเมินการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ AI ในสภาพแวดล้อมการทำงานอย่างครอบคลุม โดยมีค่าความสอดคล้องภายในองค์กร อยู่ในระดับดีเยี่ยม (Cronbach's α= 0.937) ข้อคำถามประกอบด้วย (1) ฉันมีความมั่นใจในความสามารถของตนเองที่จะใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานได้อย่างเหมาะสมเมื่อมีการนำมาใช้ (2) ฉันสามารถใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เพื่อปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงได้ดี แม้ในสถานการณ์ที่มีความท้าทาย (3) ฉันมีความรู้ความสามารถที่จำเป็นในการบูรณาการเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เข้ากับกระบวนการทำงานของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ (4) ฉันมีความ

เชี่ยวชาญในการเอาชนะความท้าทายต่าง ๆ ในการทำงาน โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ และ (5) ฉันสามารถบรรลุเป้าหมายทางวิชาชีพที่ตั้งไว้ได้สำเร็จ ผ่านการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ทั้งนี้ มาตรวัดดังกล่าวมีความโดดเด่นกว่ามาตรวัดความเชื่อมั่นด้านเทคโนโลยีในอดีต ตรงที่สามารถสะท้อนถึงความซับซ้อนและความเป็นอิสระของระบบ AI การบูรณาการ AI เข้ากับกระบวนการทำงาน ทักษะการแก้ปัญหา และการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมการทำงานที่ขับเคลื่อนด้วย AI ได้อย่างชัดเจน คุณภาพของเครื่องมือที่อยู่ในเกณฑ์ดีเยี่ยมและการมุ่งเน้นบริบทขององค์กร ทำให้แบบวัดนี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีมาใช้และการรับรู้ความสามารถของตนเองในสถานที่ทำงานในด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้แบ่งการสำรวจออกเป็น 3 ระยะ โดยตัวแปรทั้งหมดถูกวัดผลผ่านมาตรวัดแบบ Likert scale 5 ระดับ ระยะที่ 1 เป็นการสำรวจความสมบูรณ์แบบที่องค์กรกำหนด (Organizationally Prescribed Perfectionism: OPP) และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ AI ระยะที่ 2 มุ่งเน้นการประเมินระดับความเครียดจากการทำงาน (Job stress) และระยะที่ 3 เป็นการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับระดับโรควิตกกังวลทั่วไป (Generalized Anxiety Disorder: GAD) ของผู้เข้าร่วมการวิจัย

Morales-García et al. (2025) ได้นำเสนอแนวทางการวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ใช้แบบวัด The Self-Efficacy in the Use of Artificial Intelligence Scale (GSE-6AI) เป็นเครื่องมือที่ผ่านการตรวจสอบความตรงในกลุ่มนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในประเทศเปรู (Morales-García et al., 2024 อ้างถึงใน Morales-García et al.,2025) มาตรวัดดังกล่าวประยุกต์และดัดแปลงมาจากแบบวัด General Self-Efficacy Scale (GSE-6) โดยมีโครงสร้างองค์ประกอบแบบมิติเดียว ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 6 ข้อ ลักษณะของเครื่องมือเป็นรูปแบบมาตรวัดแบบ Likert scale 4 ระดับ นอกจากนี้ในด้านคุณภาพของเครื่องมือพบว่าแบบวัด GSE-6AI มีความสอดคล้องภายในอยู่ในระดับดีเยี่ยม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's α) และค่าโอเมก้าของแมคโดนัลด์ (McDonald’s Omega (ω)) เท่ากับ 0.91 สำหรับแบบวัดทั้งฉบับ

แนวทางการพัฒนาแบบวัดของผู้วิจัย โดยประยุกต์ใช้แบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ของ Morales-García et al. (2025) มีรากฐานมาจากทฤษฎีของ Bandura (1986) เพื่อนำมาพัฒนาเป็นเครื่องมือในการวิจัยตามขั้นตอนต่อไป

2.3 เอกสารเกี่ยวกับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน (AI Use at Work of Personnel)

2.3.1 ความหมายของปัญญาประดิษฐ์

สุพล พรหมมาพันธุ์ และคณะ (2561) ได้อธิบายปัญญาประดิษฐ์เป็นสายหนึ่งของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีจุดมุ่งหมายของปัญญาประดิษฐ์ คือ การพัฒนาคอมพิวเตอร์ให้สามารถ

คิด มองเห็น ได้ยิน เดิน และมีความรู้สึกได้เช่นเดียวกับมนุษย์หรืออีกความหมายหนึ่ง คือเกี่ยวข้องกับการยืมเอาบุคลิกลักษณะความฉลาดต่าง ๆ ของมนุษย์มาประยุกต์ใช้ในการทำงานตามกระบวนการหรือขั้นตอนของคอมพิวเตอร์ เพื่อให้เครื่องคอมพิวเตอร์สามารถใช้งานได้ง่าย

ปาริฉัตร วิชุภากรณ์กุล (2563) ได้ให้ความหมายปัญญาประดิษฐ์ หมายถึง โปรแกรมที่มนุษย์เขียนขึ้น เพื่อให้คอมพิวเตอร์ทำงานเลียนแบบพฤติกรรมต่าง ๆ และคิดวิเคราะห์ได้แบบมนุษย์ จนถึงการโต้ตอบกับมนุษย์ได้เป็นปัญญาที่มนุษย์สร้างให้คอมพิวเตอร์ ถือเป็นวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์แขนงหนึ่ง

ศิโรตม์ ภาคสุวรรณ (2564) ได้ให้ความหมายปัญญาประดิษฐ์ หมายถึง เครื่องจักรที่มีฟังก์ชันที่มีความสามารถในการทำความเข้าใจเรียนรู้องค์ความรู้ต่าง ๆ อาทิ การเรียนรู้ การรับรู้ การให้เหตุผล และการแก้ปัญหาต่าง ๆ เครื่องจักรที่มีความสามารถเหล่านี้ถือว่าเป็นปัญญาประดิษฐ์

บุหงา ชัยสุวรรณ และคณะ (2565) ได้ให้ความหมายปัญญาประดิษฐ์ หมายถึง ระบบประมวลผลที่มีต้นแบบมาจากโครงข่ายประสาทของมนุษย์ สามารถเรียนรู้และเพิ่มประสิทธิภาพ การประมวลผลได้ตามจำนวนข้อมูลที่เพิ่มขึ้นผ่านกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถจดจำ คิดวิเคราะห์ เรียนรู้และเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ที่ซับซ้อนได้อย่างรวดเร็ว

จำเนียร จวงตระกูล และคณะ (2568) ได้ให้ความหมายปัญญาประดิษฐ์ หมายถึง ปัญญาประดิษฐ์เป็นเทคโนโลยีประเภทหนึ่งที่ช่วยให้เครื่องจักรสามารถเลียนแบบทักษะต่าง ๆ ที่มีความซับซ้อนของมนุษย์ได้

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปความหมายปัญญาประดิษฐ์ หมายถึง ระบบประมวลผลทางคอมพิวเตอร์ที่ได้รับการออกแบบให้มีขีดความสามารถในการเรียนรู้ การให้เหตุผล และการตัดสินใจ โดยจำลองกระบวนการคิดและพฤติกรรมเลียนแบบสติปัญญาของมนุษย์ เพื่อจัดการกับข้อมูลที่ซับซ้อนและปฏิบัติภารกิจที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.2 ความหมายของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน

Neumann et al. (2024) ได้อธิบายการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน หมายถึง เป็นเครื่องจักรหรือระบบคอมพิวเตอร์ที่คิดและกระทำอย่างมนุษย์โดยปฏิบัติงานที่โดยทั่วไปต้องใช้สติปัญญาของมนุษย์ เช่น การตัดสินใจและการเรียนรู้ หรือที่คิดและกระทำอย่างมีเหตุผลโดยมุ่งเน้นที่ตรรกะและพิจารณาอย่างรอบคอบ เช่น การหาทางออกที่ดีที่สุดสำหรับปัญหา

Quaquebeke and Gerpott (2024) ได้อธิบายการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน หมายถึง การเสริมประสิทธิภาพการปฏิสัมพันธ์ในที่ทำงานของบุคคลที่พร้อมใช้งานตลอดเวลา เป็นเครื่องมือปัญญาประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์และสร้างการสื่อสารของบุคคลในองค์การ

Olanrewaju (2025) ได้อธิบายการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน หมายถึง ความสามารถของคอมพิวเตอร์ดิจิทัลหรือหุ่นยนต์ที่ควบคุมด้วยคอมพิวเตอร์ในการทำงานที่มัก

เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตที่มีสติปัญญา ปัญญาประดิษฐ์ได้เปลี่ยนแปลงการสื่อสารในที่ทำงานไปในหลายด้าน

Florea and Croitoru (2025) ได้อธิบายการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน หมายถึง ปัญญาประดิษฐ์เป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับการทำงานอัตโนมัติและเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการสื่อสาร ช่วยให้บุคคลสามารถมุ่งเน้นไปที่งานเชิงกลยุทธ์และสร้างสรรค์

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปเป็นนิยามที่ใช้ในการวิจัยได้ว่าการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน (AI Use at Work) หมายถึง การนำปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาใช้ในกระบวนการทำงานของบุคลากร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความสามารถในการสื่อสารภายในองค์การ

2.3.3 การวัดการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน

Florea and Croitoru (2025) ได้นำเสนอแนวทางการวัดการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานโดยพัฒนาแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยนี้จัดทำขึ้นเพื่อสำรวจและประเมินมิติหลักทั้ง 6 ประการของการสื่อสารผ่านปัญญาประดิษฐ์ในบริบทวิชาชีพ ตามแบบจำลองที่พัฒนาโดย Chaturvedi & Chaturvedi (2011) และ J. F. Hair et al. (2019) (อ้างถึงใน Florea and Croitoru, 2025) การศึกษานี้สำรวจผลกระทบของ AI ต่อการสื่อสารในองค์กรที่เน้นภาวะผู้นำและประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานในสถานที่ทำงานร่วมสมัย แม้ว่างานวิจัยก่อนหน้านี้จะยอมรับศักยภาพของ AI ในการเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการสื่อสาร แต่ยังคงมีช่องว่างสำคัญในการทำความเข้าใจอิทธิพลเฉพาะของ AI ต่อมิติการสื่อสารหลักและผลลัพธ์ขององค์กร การศึกษานี้จึงมุ่งแก้ไขช่องว่างเหล่านี้โดยการตรวจสอบองค์ประกอบการสื่อสารหลัก 6 ประการ ได้แก่ การแจ้งข้อมูล การรับข้อความ การให้ข้อเสนอแนะ การยอมรับ การโน้มน้าวใจ และปฏิกิริยา เพื่อประเมินว่าเทคโนโลยี AI ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานได้อย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ โดยการปรับปรุงประสิทธิภาพการสื่อสารภายในและลดข้อผิดพลาดในการส่งข้อมูล ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการปฏิสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ การใช้วิธีการเชิงปริมาณ ข้อมูลถูกรวบรวมผ่านแบบสอบถามที่ผู้ตอบกรอกเองจากพนักงาน 203 คนของบริษัทอุตสาหกรรมอาหารขนาดใหญ่ของโรมาเนียที่ดำเนินงานทั่วโลก รวมถึงผู้นำและพนักงานจากสามประเทศในยุโรปตะวันออก การสร้างแบบจำลองสมการโครงสร้างกำลังสองน้อยที่สุดบางส่วน (Partial least squares structural equation modeling: PLS-SEM) ถูกนำมาใช้เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างมิติการสื่อสารและประสิทธิภาพการทำงาน

แนวทางการพัฒนาแบบวัดของผู้วิจัย โดยประยุกต์ใช้แบบวัดการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของ Florea and Croitoru (2025) เพื่อนำมาพัฒนาเป็นเครื่องมือในการวิจัยตามขั้นตอนต่อไป

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บุหงา ชัยสุวรรณ และคณะ (2565) ได้ศึกษาเรื่อง สถานการณ์แนวโน้ม และความต้องการความรู้และทักษะปัญญาประดิษฐ์ทางการสื่อสาร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรวัยทำงานในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า สถานการณ์ความรู้และทักษะของบุคลากรในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ทางการสื่อสารระดับผู้ใช้งานนั้น บุคลากรส่วนใหญ่สามารถใช้งานปัญญาประดิษฐ์เพื่อการสื่อสารได้เป็นอย่างดีและบางองค์การบุคลากรมีทักษะการปรับตัวให้เข้ากับเทคโนโลยีทั้งนี้ความรู้และทักษะของบุคลากรในด้านดังกล่าวมีหลายระดับแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับงานที่รับผิดชอบ สำหรับบุคลากรที่ยังไม่ได้มีการนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในส่วนงานของตนจะมีความรู้ในด้านดังกล่าวนี้ค่อนข้างน้อย ประกอบกับอายุ ช่วงวัยมีผลต่อการรับปัญญาประดิษฐ์เข้ามาใช้เช่นกัน สำหรับความต้องการขององค์การต่อความรู้และทักษะปัญญาประดิษฐ์ทางการสื่อสารของบุคลากรนั้น ประกอบไปด้วย 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1) ความต้องการด้านความรู้พื้นฐานด้านปัญญาประดิษฐ์ 2) ความต้องการความรู้ด้านการบริหารจัดการข้อมูล และ 3) ความต้องการความรู้และทักษะที่มีความเกี่ยวข้องกับการใช้ปัญญาประดิษฐ์โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบการคิด ซึ่งองค์การต่าง ๆ ควรมีการพัฒนาหลักสูตรสำหรับให้ความรู้และเสริมทักษะการใช้ปัญญาประดิษฐ์ทางการสื่อสารแก่บุคลากรวัยทำงานต่อไป

Akyazı (2023) ได้ศึกษาเรื่อง A Study on the Relationship between Employees' Attitude towards Artificial Intelligence and Organizational Culture ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติทั่วไปของพนักงานที่มีต่อปัญญาประดิษฐ์แตกต่างกันไปตามตัวแปรทางประชากร นอกจากนี้ยังพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกที่มีนัยสำคัญระหว่างทัศนคติที่มีต่อปัญญาประดิษฐ์และวัฒนธรรมองค์การ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผลการวิจัยพบว่า วัฒนธรรมแบบกลุ่ม (clan culture) วัฒนธรรมแบบตลาด (market culture) และวัฒนธรรมแบบลำดับชั้น (hierarchy culture) มีผลกระทบเชิงบวกต่อทัศนคติที่มีต่อปัญญาประดิษฐ์

Obenza et al. (2024) ได้ศึกษาเรื่อง The Mediating Effect of AI Trust on AI Self-Efficacy and Attitude Toward AI of College Students ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยแสดงให้เห็นถึงระดับความไว้วางใจในปัญญาประดิษฐ์และทัศนคติที่มีต่อปัญญาประดิษฐ์ในระดับปานกลาง และระดับความเชื่อมั่นในตนเองด้านปัญญาประดิษฐ์ในระดับสูง การวิเคราะห์ตัวแปรคั่นกลางชี้ให้เห็นว่าความไว้วางใจในปัญญาประดิษฐ์มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อมั่นในตนเองด้านปัญญาประดิษฐ์และทัศนคติที่มีต่อปัญญาประดิษฐ์ของนักศึกษาวิทยาลัย

Kim and Lee (2025) ได้ศึกษาเรื่อง Self-efficacy in using artificial intelligence as a shield: mitigating the detrimental effects of organizationally prescribed perfectionism on employee stress and anxiety ผลการวิจัยพบว่า พนักงานที่มีความมั่นใจในตนเองด้านปัญญาประดิษฐ์สูงกว่า มีความเครียดจากการทำงานน้อยลง 21.5 เปอร์เซ็นต์ เมื่อเผชิญกับความ

สมบูรณ์แบบขององค์การ ชี้ให้เห็นว่า ความสามารถทางเทคโนโลยีทำหน้าที่เป็นเกราะป้องกันที่สำคัญต่อความเครียดในที่ทำงาน การศึกษานี้มีนัยสำคัญในทางปฏิบัติสำหรับองค์การต่าง ๆ ได้แก่ (1) ความจำเป็นในการสร้างสมดุลระหว่างความคาดหวังด้านผลการปฏิบัติงานกับระบบสนับสนุนเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของพนักงาน (2) ความสำคัญของการลงทุนในโปรแกรมการฝึกอบรมและพัฒนาปัญญาประดิษฐ์เพื่อเสริมสร้างความยืดหยุ่นของพนักงาน และ (3) คุณค่าของการสร้างวัฒนธรรมองค์การที่ส่งเสริมทั้งการปรับตัวทางเทคโนโลยีและความปลอดภัยทางจิตใจในสภาพแวดล้อมการทำงานที่บูรณาการปัญญาประดิษฐ์มากขึ้นเรื่อย ๆ

Bewersdorff et al. (2025) ได้ศึกษาเรื่อง AI advocates and cautious critics: How AI attitudes, AI interest, use of AI, and AI literacy build university students' AI self-efficacy ผลการวิจัยพบว่า การใช้งานปัญญาประดิษฐ์และทัศนคติเชิงบวกต่อปัญญาประดิษฐ์สามารถทำนายความสนใจในปัญญาประดิษฐ์ได้อย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อรวมกับความรู้ความเข้าใจด้านปัญญาประดิษฐ์จะช่วยเพิ่มความเชื่อมั่นในตนเองด้านปัญญาประดิษฐ์

Kim and Lee (2024) ได้ศึกษาเรื่อง Investigation into the Influence of Socio-Cultural Factors on Attitudes toward Artificial Intelligence ผลการวิจัยพบว่า ความสนใจในปัญญาประดิษฐ์และประสบการณ์เกี่ยวกับภาษาการเขียนโปรแกรมเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติที่มีต่อปัญญาประดิษฐ์ ยิ่งมีความสนใจในปัญญาประดิษฐ์มากเท่าไร ทัศนคติที่มีต่อปัญญาประดิษฐ์ก็ยิ่งดีขึ้นเท่านั้น ความสนใจในปัญญาประดิษฐ์ส่งผลต่อผลการศึกษาของปัญญาประดิษฐ์และไม่มีความแตกต่างกันตามปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม

Morales-García et al. (2025) ได้ศึกษาเรื่อง Influence of Self-Efficacy in the Use of Artificial Intelligence (AI) and Anxiety Toward AI Use on AI Dependence Among Peruvian University Students ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีความมั่นใจในตนเองสูงในการใช้ปัญญาประดิษฐ์มีแนวโน้มที่จะใช้ปัญญาประดิษฐ์บ่อยขึ้น แต่ก็ประสบกับความวิตกกังวลและการพึ่งพาปัญญาประดิษฐ์มากขึ้นเช่นกัน การแทรกแซงทางการศึกษาควรเน้นไปที่การลดความวิตกกังวลที่เกี่ยวข้องกับปัญญาประดิษฐ์เพื่อป้องกันการพึ่งพามากเกินไป โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียน

Florea and Croitoru (2025) ได้ศึกษาเรื่อง The Impact of Artificial Intelligence on Communication Dynamics and Performance in Organizational Leadership ผลการวิจัยพบว่า การแจ้งข้อมูล การรับ และการยอมรับข้อความ รวมถึงการกระตุ้นให้เกิดปฏิกิริยา มีผลเชิงบวกอย่างมากต่อประสิทธิภาพการทำงาน ในขณะที่การให้ข้อเสนอแนะและการโน้มน้าวใจมีผลกระทบในระดับปานกลาง ผลลัพธ์เหล่านี้เน้นย้ำถึงบทบาทการเปลี่ยนแปลงของ AI ในกระบวนการสื่อสาร การเพิ่มประสิทธิภาพการไหลของข้อความ และส่งผลดีต่อพฤติกรรมของพนักงาน ช่วยเพิ่มผลผลิตและประสิทธิภาพขององค์กร งานวิจัยนี้มีส่วนช่วยเสริมสร้างองค์ความรู้ที่กำลังเติบโต โดยการวางตำแหน่ง

การสื่อสารที่ขับเคลื่อนด้วย AI ภายในบริบทขององค์กรที่กว้างขึ้น พร้อมทั้งนำเสนอข้อมูลเชิงลึกที่นำไปปฏิบัติได้จริงสำหรับผู้จัดการที่ต้องการบูรณาการ AI อย่างมีจริยธรรมและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังมีข้อเสนอแนะสำหรับพนักงานและผู้จัดการในการนำกระบวนการสื่อสารไปสู่ยุคดิจิทัลที่แท้จริง ซึ่งให้ประโยชน์อย่างแท้จริงแก่ทั้งสองฝ่าย และยังเป็นรากฐานที่แข็งแกร่งสำหรับการวิจัยในอนาคต โดยสนับสนุนการศึกษาเชิงระยะยาวและข้ามวัฒนธรรมเพื่อตรวจสอบผลกระทบของ AI ต่อความหลากหลายขององค์กร นวัตกรรม และความเป็นอยู่ที่ดีของพนักงานต่อไป

2.5 ที่มาของสมมติฐานในการวิจัย

จากการศึกษาและค้นคว้างานวิจัยต่าง ๆ ที่ผ่านมาจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ผู้วิจัยสามารถตั้งสมมติฐานในการศึกษางานวิจัย รายละเอียดดังนี้

2.5.1 ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์มีความสัมพันธ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

จากการศึกษาเอกสารของประธาน ชาญตระการ (2567) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้งานและการยอมรับปัญญาประดิษฐ์ในบริบทของอุดมศึกษาไทย ผ่านกรอบทฤษฎี UTAUT ผลการวิจัยพบว่าปัญญาประดิษฐ์เป็นเทคโนโลยีที่เริ่มมีบทบาทสำคัญในยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะในภาคการศึกษา งานวิจัยนี้มุ่งเน้นการวิเคราะห์การใช้งานและการยอมรับปัญญาประดิษฐ์ในบริบทของอุดมศึกษาไทยผ่านกรอบทฤษฎี UTAUT ประกอบด้วยปัจจัยหลัก ได้แก่ ความคาดหวังต่อประสิทธิภาพ ความคาดหวังต่อความพยายาม อิทธิพลทางสังคม และเงื่อนไขที่สนับสนุน นอกจากนี้ยังได้เสริมปัจจัยอื่น ๆ เช่น ทัศนคติ และความวิตกกังวลต่อปัญญาประดิษฐ์ เข้าไปเพื่อศึกษาอิทธิพลที่มีต่อการใช้งานปัญญาประดิษฐ์ในบริบทนี้ ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์มีผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการใช้งาน AI ด้วยค่าสัมประสิทธิ์รวม 0.289 แสดงให้เห็นว่านอกจากปัจจัยจากทฤษฎี UTAUT แล้วทัศนคติและความวิตกกังวลยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการยอมรับปัญญาประดิษฐ์ในบริบทการศึกษา ทัศนคติในการยอมรับปัญญาประดิษฐ์มีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน โดยผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าเมื่อผู้ใช้มีทัศนคติเชิงบวกต่อการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ โดยเฉพาะปัญญาประดิษฐ์ที่จะเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดสมมติฐานว่า

สมมติฐานที่ 1 ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์มีความสัมพันธ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

2.5.2 การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์มีความสัมพันธ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

จากการศึกษาเอกสารของ Morales-García et al. (2025) ได้ศึกษาเรื่อง Influence of Self-Efficacy in the Use of Artificial Intelligence (AI) and Anxiety Toward AI Use on AI Dependence Among Peruvian University Students ผลการวิจัยพบว่า ความเชื่อมั่นในตนเองและความวิตกกังวลต่อ AI มีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาการพึ่งพาเครื่องมือเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักศึกษาที่มีระดับความวิตกกังวลและความเชื่อมั่นในตนเองสูงมักจะแสดงการพึ่งพา AI มากขึ้น เน้นให้เห็นถึงความซับซ้อนของความสัมพันธ์เหล่านี้และนำเสนอความท้าทายใหม่สำหรับการพัฒนาความสามารถทางเทคโนโลยีในบริบทของมหาวิทยาลัย ข้อค้นพบนี้มีความเกี่ยวข้องอย่างยิ่งในบริบทการศึกษาของเปรู การเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัลอย่างรวดเร็ว ประกอบกับข้อจำกัดทางเทคโนโลยีและช่องว่างทางดิจิทัล อาจเพิ่มความเปราะบางของนักศึกษาต่อการพึ่งพาเครื่องมือ AI มากเกินไป ความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างความเชื่อมั่นในตนเองและการพึ่งพาชี้ให้เห็นว่า แม้ว่านักศึกษาจะมั่นใจในความสามารถในการใช้ AI แต่ความมั่นใจนี้ไม่ได้ลดการใช้เทคโนโลยีเหล่านี้อย่างเป็นนิสัย แต่กลับอาจนำไปสู่การได้รับเทคโนโลยีมากเกินไป จำกัดความเป็นอิสระและความสามารถในการแก้ปัญหาโดยปราศจากความช่วยเหลือทางเทคโนโลยี จากการศึกษาครั้งนี้ยืนยันว่า ความวิตกกังวลต่อ AI ก็มีบทบาทสำคัญเช่นกัน โดยทำหน้าที่เป็นตัวขยายความพึ่งพาดังกล่าว เน้นย้ำถึงความจำเป็นในการจัดการกับอารมณ์นี้ในบริบททางวิชาการ โดยผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่านักเรียนที่มีความมั่นใจในตนเองสูงในการใช้ปัญญาประดิษฐ์มีแนวโน้มที่จะใช้ปัญญาประดิษฐ์บ่อยขึ้น และการศึกษาเอกสารของธัญญรักษ์ บุญตามหนุน (2562) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้ AI ในการทำงาน ในอุตสาหกรรมลิสซิ่ง กรณีศึกษาบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาจากผู้ตอบแบบสอบถาม 135 คน สามารถสรุปผลการวิจัยได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้เทคโนโลยี AI ในการทำงาน ได้แก่ ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ปัจจัยด้านองค์กร และปัจจัยด้านบุคคล (การรับรู้ความสามารถของตนเอง) โดยมีค่า Sig เท่ากับ 0.008, 0.044 และ 0.003 ตามลำดับ โดยผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าในการนำ AI มาใช้ในการทำงาน ผู้บริหารองค์กรต้องคำนึงถึงการสื่อสารความรู้และความเข้าใจแก่พนักงานเกี่ยวกับ AI ทั้งในด้านการใช้งานและประโยชน์ที่จะได้รับ และจะต้องวางแผนกำหนดนโยบายขององค์กร รวมถึงการมอบหมายงานให้แก่พนักงาน ให้มีความสอดคล้องกับการนำเทคโนโลยี AI มาใช้เพื่อให้พนักงานเกิดการยอมรับในรูปแบบการทำงานที่เปลี่ยนไป โดยผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าความมั่นใจในทักษะการใช้งานเป็นตัวแปรสำคัญที่ผลักดันให้เกิดการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดสมมติฐานว่า

สมมติฐานที่ 2 การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์มีความสัมพันธ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

2.5.3 ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์อย่างน้อยหนึ่งตัวแปรสามารถพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

แบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model: TAM) เป็นแนวคิดที่ Davis (1989) อธิบายว่าการรับรู้ถึงประโยชน์และการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อทัศนคติของผู้ใช้ต่อเทคโนโลยี ส่งผลกับทัศนคติต่อการใช้งานที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมความตั้งใจในการใช้งาน และผลให้มีการนำเทคโนโลยีมาใช้จริงในที่สุด แนวคิดดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าทัศนคติที่เป็นบวกต่อเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญต่อการตัดสินใจนำเทคโนโลยีมาใช้ในบริบทการทำงาน จากการศึกษาเอกสารของปราโมทย์ ลือนาม (2554) ได้ศึกษาเรื่อง แนวความคิดและวัฒนาการของแบบจำลองการยอมรับการใช้เทคโนโลยี พบว่า TAM เป็นแบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยีที่สามารถนำมาใช้ในการทำนายงานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ นอกจากนี้ การรับรู้ว่าตนเองมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีนั้น เป็นปัจจัยภายในที่มีบทบาทต่อพฤติกรรมของบุคคลและกำหนดว่าบุคคลนั้นสามารถใช้เทคโนโลยีที่มีความซับซ้อนให้เกิดประสิทธิภาพได้ (Ratten, 2013 อ้างถึงในธัญญรักษ์ บุญตามหนุน, 2562) Kim and Lee (2025) ได้ให้ความหมายการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ หมายถึง การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ครอบคลุมขีดความสามารถทางความคิดและพฤติกรรมที่กว้างขวางขึ้นโดยเฉพาะกับการปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับปัญญาประดิษฐ์ รวมถึงความสามารถในการทำความเข้าใจและตีความผลลัพธ์ที่สร้างโดยปัญญาประดิษฐ์ ความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถของตนเองในการปรับตัวเข้ากับกระบวนการทำงานที่ได้รับการเสริมประสิทธิภาพด้วยปัญญาประดิษฐ์ รวมถึงความมั่นใจในการปรับเปลี่ยนกิจวัตรการทำงานที่มีอยู่ พัฒนาขั้นตอนการทำงานใหม่ที่รวมเอาความสามารถของปัญญาประดิษฐ์ และรักษามาตรฐานประสิทธิภาพ ดังนั้น จากข้อมูลข้างต้นชี้ให้เห็นว่าผู้ที่มีทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ที่ดีและการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์มีแนวโน้มใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดสมมติฐานว่า

สมมติฐานที่ 3 ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์อย่างน้อยหนึ่งตัวแปรสามารถพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

2.6 สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์มีความสัมพันธ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

สมมติฐานที่ 2 การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์มีความสัมพันธ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

สมมติฐานที่ 3 ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์อย่างน้อยหนึ่งตัวแปรสามารถพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

2.7 กรอบแนวคิดการวิจัย

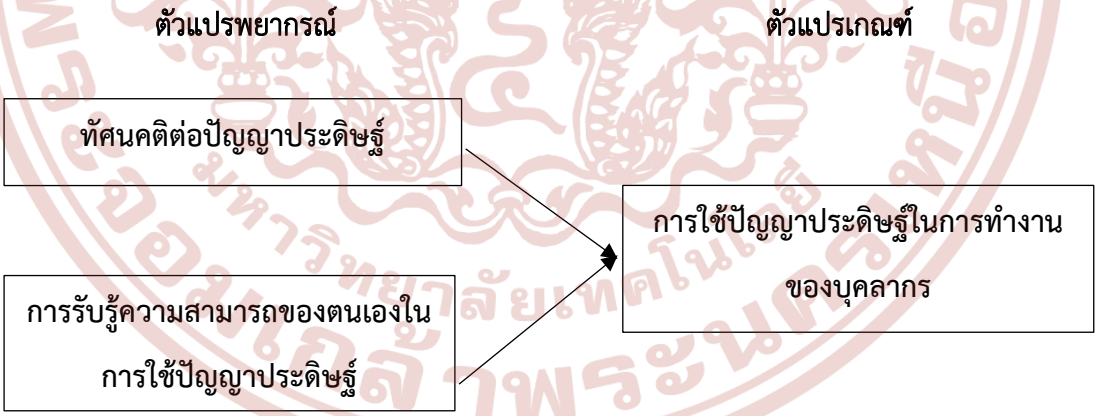
การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรพยากรณ์ต่อตัวแปรเกณฑ์ รายละเอียดต่อไปนี้

2.7.1 ตัวแปรพยากรณ์ ประกอบด้วย 2 ตัวแปร ได้แก่

- ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ โดยประยุกต์ใช้แนวคิดของ Schepman and Rodway (2023)
- การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ โดยประยุกต์ใช้แนวคิดของ Morales-García et al. (2025) มีรากฐานมาจากทฤษฎีของ Bandura (1986)

2.7.2 ตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่

การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร โดยประยุกต์ใช้แนวคิดของ Florea and Croitoru (2025)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3
วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เพื่อศึกษาทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ที่พยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร โดยผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน รายละเอียดดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

3.2 วิธีการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรสายสนับสนุนวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร สังกัดมหาวิทยาลัย A จำนวน 997 คน และมหาวิทยาลัย B จำนวน 878 คน รวม 1,875 คน (สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, 2568)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรสายสนับสนุนวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตพื้นที่กรุงเทพมหานครสังกัดมหาวิทยาลัย A และมหาวิทยาลัย B โดยสถิติที่ใช้สูตร Multiple Regression โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากโปรแกรม G*Power (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2555) ค่าขนาดอิทธิพล (Effect size) 0.10 กำหนดค่าความเชื่อมั่น 0.01 ค่าการทดสอบ 0.99 และใช้จำนวนตัวแปรพยากรณ์ 2 ตัวคำนวณ 253 คน ทั้งนี้เพื่อป้องกันความไม่สมบูรณ์ของข้อมูลและทดแทนแบบสอบถามที่อาจจะไม่ได้รับคืน จึงทำการเพิ่มขนาดตัวอย่างร้อยละ 30 ดังนั้นมีขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 329 คน มีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนของแต่ละมหาวิทยาลัยจากสูตรการคำนวณรายละเอียดดังนี้

$$\frac{\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ต้องการ} \times \text{จำนวนประชากรของแต่ละมหาวิทยาลัย}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมดของทั้งสองมหาวิทยาลัย}}$$

ตารางที่ 3 - 1 จำนวนประชากรที่ใช้ในงานวิจัย

บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)	เก็บข้อมูลได้จริง
มหาวิทยาลัย A	997	175	173
มหาวิทยาลัย B	878	154	144
รวม	**1,875**	**329**	**317**

แต่สามารถเก็บข้อมูลที่มีความสมบูรณ์ครบถ้วนได้จริงจำนวน 317 คน

3.2 วิธีการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้สร้างแบบสอบถามผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนรายละเอียดดังนี้

3.2.1 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน รายละเอียดดังนี้

3.2.1.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ และการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม พร้อมทั้งกำหนดนิยามศัพท์ในการวิจัย โดยได้ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา

3.2.1.2 ดำเนินการสร้างแบบสอบถามฉบับร่างเป็นรายข้อ แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบแก้ไขข้อคำถามให้ตรงตามวัตถุประสงค์และนิยามศัพท์ หลังจากได้รับการพิจารณาตรวจสอบแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอต่าง ๆ ไปปรับปรุงแก้ไขให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์เที่ยงตรงมากยิ่งขึ้น

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.2.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่างที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ จำนวน 3 ท่าน (ภาคผนวก ก) โดยพิจารณาเกณฑ์การคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญจากการสอนหรือทำวิจัยในสาขาด้านจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การมาไม่ต่ำกว่า 5 ปี เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในสำนวนการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับข้อคำถามและพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยที่ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ต้องทำการประเมิน 3 ระดับ รายละเอียดดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง ท่านแน่ใจว่าข้อความนี้ สามารถวัดได้ตรงตามนิยามศัพท์ของตัวแปร

ให้คะแนน 0 หมายถึง ท่านไม่แน่ใจว่าข้อความนี้ สามารถวัดได้ตรงตามนิยามศัพท์ของตัวแปร

ให้คะแนน -1 หมายถึง ท่านแน่ใจว่าข้อความนี้ ไม่สามารถวัดได้ตรงตามนิยามศัพท์ของตัวแปร

เมื่อได้รับการพิจารณาและตรวจสอบแล้ว จึงหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยคัดเลือกเฉพาะข้อความที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (ปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพ็ชร์ พิบูลแถว, 2559) สูตรในการหาค่า IOC ดังสมการ รายละเอียดดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC = ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและนิยามศัพท์

$\sum R$ = ผลรวมคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญลงคะแนนเครื่องมือ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ผลการประเมินข้อคำถามและสรุปการวิเคราะห์ค่า IOC พบว่า ข้อคำถามของทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ จำนวน 15 ข้อ ผ่านเกณฑ์ 15 ข้อ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ จำนวน 12 ข้อ ผ่านเกณฑ์ 11 ข้อ และการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน จำนวน 21 ข้อ ผ่านเกณฑ์ 17 ข้อ รวมทั้งหมดผ่านเกณฑ์ 43 ข้อ

ตารางที่ 3 - 2 สรุปการวิเคราะห์ค่า IOC

ตัวแปร	**จำนวนข้อก่อนการวิเคราะห์ IOC**	**จำนวนข้อหลังการวิเคราะห์ IOC**	**ค่า IOC**
1. ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์	15	15	0.67 - 1.00
2. การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์	12	11	0.67 - 1.00
3. การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน	21	17	0.67 - 1.00
รวม	48	43	-

3.2.2.2 การวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination power) และการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรสายสนับสนุนวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 32 คน และผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก 0.2 ขึ้นไป

(ปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพ็ชร์ พิบูลแถว, 2559) แต่หากพิจารณาแล้วพบว่า ข้อคำถามนั้นหากตัดทิ้งอาจจะกระทบต่อนิยามศัพท์เฉพาะ ผู้วิจัยปรับคำข้อถามนั้นใหม่ พร้อมนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นทั้งฉบับที่เหมาะสมเท่ากับ 0.70 ขึ้นไป (ปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพ็ชร์ พิบูลแถว, 2559) พบว่า

แบบสอบถามทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.418 ถึง 0.773 ค่าความเชื่อมั่น 0.913 โดยมีข้อคำถาม 15 ข้อผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.331 ถึง 0.787 ค่าความเชื่อมั่น 0.913 โดยมีข้อคำถาม 11 ข้อผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

และแบบสอบถามการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.457 ถึง 0.889 ค่าความเชื่อมั่น 0.956 โดยมีข้อคำถาม 17 ข้อผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

จากการหาค่าความเชื่อมั่น ผู้วิจัยคัดเลือกข้อความจากผลการวิเคราะห์และให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทำการตรวจสอบความถูกต้อง ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง โดยได้แบบสอบถามจำนวน 43 ข้อ (รายละเอียดตามภาคผนวก ข)

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 4 ส่วน รายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 4 ข้อ โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Checklist) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์การทำงาน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ โดยมีระดับคะแนนการวัดโดยใช้มาตรวัดแบบลิเคิร์ท สเกล (Likert scale) มีระดับการวัด 5 ระดับ ตั้งแต่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (5 คะแนน) ถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (1 คะแนน) จำนวน 15 ข้อ

ระดับเกณฑ์การให้คะแนน ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ รายละเอียดดังนี้

ระดับ		คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เท่ากับ	5
เห็นด้วย	เท่ากับ	4
ไม่แน่ใจ	เท่ากับ	3
ไม่เห็นด้วย	เท่ากับ	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เท่ากับ	1

เกณฑ์การวิเคราะห์คะแนน ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยพิจารณาตามหลักเกณฑ์การแปลระดับจากการคำนวณหาค่าอันตรภาคชั้น (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2562) รายละเอียดดังนี้

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวน}} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{5-1}{5} = 0.80$$

สามารถแปลความหมายจากคะแนนเฉลี่ย รายละเอียดดังนี้

ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
1.00 – 1.80	ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์อยู่ในระดับไม่ดีเลย
1.81 – 2.60	ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์อยู่ในระดับไม่ดี
2.61 – 3.40	ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์อยู่ในระดับดีปานกลาง
3.41 – 4.20	ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์อยู่ในระดับดี
4.21 – 5.00	ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์อยู่ในระดับดีที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ โดยมีระดับคะแนนการวัดโดยใช้มาตรวัดแบบลิเคิร์ท สเกล (Likert scale) มีระดับการวัด 5 ระดับ ตั้งแต่ระดับมากที่สุด (5 คะแนน) ถึง ระดับน้อยที่สุด (1 คะแนน) จำนวน 11 ข้อ

ระดับเกณฑ์การให้คะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ รายละเอียดดังนี้

ระดับ		คะแนน
มากที่สุด	เท่ากับ	5
มาก	เท่ากับ	4
ปานกลาง	เท่ากับ	3
น้อย	เท่ากับ	2
น้อยที่สุด	เท่ากับ	1

เกณฑ์การวิเคราะห์คะแนน ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยพิจารณาตามหลักเกณฑ์การแปลระดับจากการคำนวณหาค่าอันตรภาคชั้น (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2562) รายละเอียดดังนี้

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวน}} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{5-1}{5} = 0.80$$

สามารถแปลความหมายจากคะแนนเฉลี่ย รายละเอียดดังนี้

ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
1.00 – 1.80	การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์อยู่ในระดับน้อยที่สุด
1.81 – 2.60	การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์อยู่ในระดับน้อย
2.61 – 3.40	การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์อยู่ในระดับปานกลาง
3.41 – 4.20	การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์อยู่ในระดับมาก
4.21 – 5.00	การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์อยู่ในระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานโดยมีระดับคะแนนการวัดโดยใช้มาตรวัดแบบลิเคิร์ท สเกล (Likert scale) มีระดับการวัด 5 ระดับ ตั้งแต่ระดับมากที่สุด (5 คะแนน) ถึง ระดับน้อยที่สุด (1 คะแนน) จำนวน 17 ข้อ ได้แก่

ระดับเกณฑ์การให้คะแนน การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน รายละเอียดดังนี้

ระดับ		คะแนน
มากที่สุด	เท่ากับ	5
มาก	เท่ากับ	4
ปานกลาง	เท่ากับ	3
น้อย	เท่ากับ	2
น้อยที่สุด	เท่ากับ	1

เกณฑ์การวิเคราะห์คะแนนผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยพิจารณาตามหลักเกณฑ์การแปลระดับจากการคำนวณหาค่าอันตรภาคชั้น (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2562) รายละเอียดดังนี้

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวน}} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{\mathbf{5-1}}{\mathbf{5}} = 0.80$$

สามารถแปลความหมายจากคะแนนเฉลี่ย รายละเอียดดังนี้

ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
1.00 – 1.80	การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด
1.81 – 2.60	การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานอยู่ในระดับน้อย
2.61 – 3.40	การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง
3.41 – 4.20	การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานอยู่ในระดับมาก
4.21 – 5.00	การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานอยู่ในระดับมากที่สุด

3.4 วิธีการดำเนินการและเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างของบุคลากรสังกัดมหาวิทยาลัย A และมหาวิทยาลัย B ดำเนินการโดยส่งแบบสอบถามออนไลน์จากระบบ Google forms รายละเอียดดังนี้

3.4.1 ผู้วิจัยประสานงานกับคณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เพื่อขอจดหมายเก็บข้อมูลทำวิจัยจากใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ โดยทำจดหมายถึงผู้อำนวยการและผู้บริหารระดับหน่วยงานในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 แห่ง เพื่อขออนุญาตในการเก็บข้อมูลวิจัย

3.4.2 เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามออนไลน์รูปแบบคิวอาร์โค้ดพร้อมแนบหนังสือขออนุญาตและเอกสารแนบผ่านผู้ประสานงานของมหาวิทยาลัย A และมหาวิทยาลัย B เพื่อกระจายแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง โดยที่ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีการตอบ รวมทั้งแนบคำชี้แจงในการทำแบบสอบถามอย่างละเอียด

3.4.3 ผู้วิจัยตรวจสอบจำนวนและความสมบูรณ์ของข้อมูลของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนผ่านระบบ Google forms เพื่อรวบรวมข้อมูลให้ครบถ้วนตามจำนวนที่กำหนด

3.4.4 ผู้วิจัยติดตามผลการตอบกลับแบบสอบถามผ่านทางผู้ประสานงานของมหาวิทยาลัย A และมหาวิทยาลัย B เป็นระยะ หากข้อมูลไม่ครบถ้วนตามกำหนด ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อผ่านทางโทรศัพท์หรือเดินทางเข้าพบผู้ประสานงานด้วยตนเอง ทั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งสิ้น 3 เดือน

3.4.5 ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ครบถ้วนไปดำเนินการวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์สำหรับการประมวลผลข้อมูลทางสถิติ และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

3.5.1 ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ใช้ในการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคลากรของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์การทำงาน

3.5.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้ในการวิเคราะห์อธิบายถึงระดับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ และการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

3.5.3 วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานที่ 1 และสมมติฐานที่ 2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยมีเกณฑ์พิจารณาค่าความสัมพันธ์ (Best and Kahn, 2006) รายละเอียดดังนี้

ค่าของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	ระดับความสัมพันธ์
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.80 ขึ้นไป	แสดงว่า อยู่ในระดับสูงมาก
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.60 - 0.79	แสดงว่า อยู่ในระดับสูง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.40 - 0.59	แสดงว่า อยู่ในระดับปานกลาง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.20 - 0.39	แสดงว่า อยู่ในระดับต่ำ
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำกว่า 0.20	แสดงว่า อยู่ในระดับต่ำมาก

3.5.4 วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ใช้ทดสอบสมมติฐานที่ 3 วิเคราะห์ตัวพยากรณ์ร่วมเพื่อทำนายการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน

ตารางที่ 3 - 3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	**สถิติที่ใช้**
สมมติฐานที่ 1 ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์มีความสัมพันธ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร	Pearson's Correlation Coefficient
สมมติฐานที่ 2 การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์มีความสัมพันธ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร	Pearson's Correlation Coefficient
สมมติฐานที่ 3 ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์อย่างน้อยหนึ่งตัวแปรสามารถพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร	Stepwise Multiple Regression Analysis

บทที่ 4
ผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เพื่อศึกษาทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ที่พยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

สัญลักษณ์ทางสถิติ

$\bar{X}$	หมายถึง ค่าเฉลี่ย
SD	หมายถึง ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
r	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
r^2	หมายถึง กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	หมายถึง ค่าสหสัมพันธ์การถดถอยพหุคูณ
R^2	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
Adj R^2	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ที่ปรับแล้ว
b	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ
ß	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
SE_{est}	หมายถึง ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสมการถดถอย
SE_b	หมายถึง ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการประมาณค่า b
t	หมายถึง ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
F	หมายถึง ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจง F
P	หมายถึง ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ
*	หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 5 ส่วน รายละเอียดดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ และการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

4.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

4.4 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ที่ใช้ศึกษา

4.5 ผลการวิเคราะห์การพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากรด้วยทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ของบุคลากร

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.1.1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ

ตารางที่ 4 - 1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	81	25.55
หญิง	236	74.45
รวม	**317**	**100.00**

จากตารางที่ 4 - 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 74.45 และเป็นเพศชาย จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 25.55

4.1.2 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

ตารางที่ 4 - 2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 26 ปี	22	6.94
26 - 35 ปี	87	27.45
36 - 45 ปี	117	36.91
46 - 55 ปี	61	19.24
มากกว่า 55 ปีขึ้นไป	30	9.46
รวม	**317**	**100.00**

จากตารางที่ 4 - 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 36 - 45 ปี จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 36.91 รองลงมาคืออายุระหว่าง 26 - 35 ปี จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 27.45 อายุระหว่าง 46 - 55 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 19.24 อายุมากกว่า 55 ปีขึ้นไป จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9.46 และอายุน้อยกว่า 26 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.94

4.1.3 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ตารางที่ 4 - 3 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษาสูงสุด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	4	1.26
ประกาศนียบัตรวิชาชีพขั้นสูง (ปวส.)	5	1.58
ปริญญาตรี	197	62.14
ปริญญาโท	106	33.44
ปริญญาเอก	5	1.58
รวม	**317**	**100.00**

จากตารางที่ 4 - 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 62.14 ระดับปริญญาโท จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 33.44 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพขั้นสูง (ปวส.) และระดับปริญญาเอก มีจำนวนเท่ากัน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.58 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.26

4.1.4 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

ตารางที่ 4 - 4 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

ประสบการณ์การทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ปี	17	5.36
1 - 5 ปี	42	13.25
6 - 10 ปี	65	20.51
11 – 15 ปี	70	22.08
มากกว่า 15 ปี	123	38.80
รวม	**317**	**100.00**

จากตารางที่ 4 - 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 15 ปี จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 38.80 ประสบการณ์การทำงาน 11 – 15 ปี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 22.08 ประสบการณ์การทำงาน 6 - 10 ปี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 20.51 ประสบการณ์การทำงาน 1 - 5 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 13.25 และประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.36

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ และการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

4.2.1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์โดยรวม

ตารางที่ 4 - 5 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์

ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. ท่านเชื่อว่า AI สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของฉันได้	4.45	0.63	ดีที่สุด
2. ท่านมองว่า AI ช่วยลดความผิดพลาด และขั้นตอนในการทำงานที่ไม่จำเป็น	4.11	0.77	ดี
3. ท่านมองว่า AI เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน	4.25	0.75	ดีที่สุด
4. ท่านมองว่า AI ช่วยตรวจข้อมูลที่ใช้สื่อสารและมีความซับซ้อนให้ง่ายต่อการใช้งาน	4.25	0.69	ดีที่สุด
5. ท่านมองว่า AI เข้ามาเป็นเครื่องมือในการทำงานให้การสื่อสารกลายเป็นเรื่องที่สะดวกขึ้น	4.39	0.67	ดี
6. ท่านเชื่อว่า AI ทำให้ข้อมูลทางการมีความถูกต้องและสมบูรณ์	3.96	0.86	ดี
7. ท่านรู้สึกตื่นเต้นเมื่อได้ทดลองใช้ AI ใหม่ ๆ	4.34	0.71	ดีที่สุด
8. ท่านรู้สึกมั่นใจเมื่อใช้ AI เพื่อช่วยตัดสินใจในงานหรือชีวิตประจำวัน	3.89	0.91	ดี
9. ท่านรู้สึกพึงพอใจกับประสบการณ์การใช้ AI	4.23	0.70	ดีที่สุด

ตารางที่ 4 – 5 (ต่อ)

ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์	$\bar{X}$	SD	ระดับ
10. ท่านรู้สึกไว้วางใจในความถูกต้องของข้อมูลหรือคำแนะนำที่ได้จาก AI	3.83	0.91	ดี
11. ท่านมักเรียนรู้ทักษะการใช้ AI ใหม่ ๆ เพื่อใช้งาน AI ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.18	0.82	ดี
12. หากมีโอกาสท่านจะทดลองใช้เครื่องมือ AI รูปแบบใหม่ ๆ	4.42	0.66	ดีที่สุด
13. หากต้องใช้ AI ในการทำงาน ท่านจะหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อให้เข้าใจวิธีการทำงานของ AI มากขึ้น	4.42	0.67	ดีที่สุด
14. หากมีเครื่องมือ AI ที่ใช้งานได้สะดวกและแม่นยำ ท่านพร้อมที่จะปรับวิธีการทำงานของตนให้สอดคล้องกับการใช้ AI	4.44	0.63	ดีที่สุด
15. ท่านมักจะแนะนำหรือแลกเปลี่ยนวิธีการใช้ AI ให้เพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานได้รู้จัก	4.17	0.81	ดี
รวม	**4.22**	**0.58**	**ดีที่สุด**

จากตารางที่ 4 - 5 ระดับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีที่สุด ($\bar{X}$= 4.22, S.D. = 0.58) เมื่อพิจารณารายข้อ ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก พบว่า ท่านเชื่อว่า AI สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของฉันได้อยู่ในระดับดีที่สุด ($\bar{X}$= 4.45, S.D. = 0.63) หากมีเครื่องมือ AI ที่ใช้งานได้สะดวกและแม่นยำ ท่านพร้อมที่จะปรับวิธีการทำงานของตนให้สอดคล้องกับการใช้ AI อยู่ในระดับดีที่สุด ($\bar{X}$ = 4.44, S.D. = 0.63) และหากต้องใช้ AI ในการทำงาน ท่านจะหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อให้เข้าใจวิธีการทำงานของ AI มากขึ้นอยู่ในระดับดีที่สุด ($\bar{X}$= 4.42, S.D. = 0.67) ตามลำดับ

4.2.2 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์โดยรวม

ตารางที่ 4 - 6 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์

การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์	$\bar{X}$	SD	**ระดับ**
1. ท่านเชื่อว่าท่านสามารถเรียนรู้การใช้เครื่องมือที่ขับเคลื่อนด้วย AI เพื่อการสื่อสารในงานได้อย่างรวดเร็ว	4.30	0.69	มากที่สุด
2. ท่านมีความมั่นใจว่าตนเองสามารถปรับตัวได้ เมื่อองค์การนำระบบ AI มาใช้ในการสื่อสาร	4.33	0.65	มากที่สุด
3. ท่านมีความมั่นใจในการปรับตัวให้เข้ากับระบบหรือแพลตฟอร์มการสื่อสารที่ขับเคลื่อนด้วย AI ที่องค์การนำมาใช้	4.31	0.65	มากที่สุด
4. ท่านเชื่อว่าท่านสามารถอธิบายผลลัพธ์ที่ได้จากระบบ AI ให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างชัดเจน	4.06	0.82	มาก
5. ท่านมั่นใจว่าสามารถนำข้อมูลจากระบบ AI ไปใช้ในการสื่อสารกับทีมงานให้เกิดความเข้าใจตรงกันได้	4.21	0.74	มากที่สุด
6. ท่านเชื่อว่าท่านสามารถแปลความหมายของข้อมูลจาก AI เพื่อสื่อสารให้เพื่อนร่วมงานเข้าใจได้อย่างชัดเจน	4.11	0.76	มาก

ตารางที่ 4 - 6 (ต่อ)

การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์	$\bar{X}$	SD	ระดับ
7. ท่านเชื่อมั่นว่าท่านสามารถตีความผลลัพธ์จากระบบ AI ได้อย่างถูกต้องหรือมีความสมเหตุสมผลของก่อนนำ ไปสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานให้เกิดความเข้าใจตรงกัน	4.14	0.74	มาก
8. ท่านมั่นใจว่าท่านสามารถ ขอข้อมูลหรือข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับงานระบบ AI เพื่อให้สื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.20	0.76	มาก
9. ท่านเชื่อว่าท่านสามารถโต้ตอบกับระบบ AI เพื่อช่วยจัดการข้อมูลหรือสรุปสาระสำคัญจากเนื้อหาเพื่อให้สื่อสารกับเพื่อนร่วมงานได้ตรงประเด็นยิ่งขึ้น	4.21	0.74	มากที่สุด
10. ท่านเชื่อมั่นว่าท่านสามารถพิมพ์คำสั่งหรือตั้งคำถามกับระบบ AI เพื่อใช้เป็นเครื่องมือประกอบการตัดสินใจในการสื่อสารกับบุคคลอื่นในทีม เช่น การให้ระบบช่วยวิเคราะห์ สรุป หรือเสนอแนวทางการตอบกลับที่เหมาะสม	4.09	0.84	มาก

ตารางที่ 4 - 6 (ต่อ)

การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์	$\bar{X}$	SD	ระดับ
11. ท่านเชื่อว่าท่านสามารถตั้งคำถามหรือสื่อสารกับระบบ AI เพื่อขอข้อมูลหรือคำแนะนำที่ชัดเจน และสามารถนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้ในการสื่อสารหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.11	0.78	มาก
รวม	**4.19**	**0.65**	**มาก**

จากตารางที่ 4 - 6 ระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$= 4.19, S.D. = 0.65) เมื่อพิจารณารายข้อค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก พบว่า ท่านมีความมั่นใจว่าตนเองสามารถปรับตัวได้ เมื่อองค์การนำระบบ AI มาใช้ในการสื่อสารอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$= 4.33, S.D. = 0.65) ท่านมีความมั่นใจในการปรับตัวให้เข้ากับระบบหรือแพลตฟอร์มการสื่อสารที่ขับเคลื่อนด้วย AI ที่องค์การนำมาใช้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$= 4.31, S.D. = 0.65) และท่านเชื่อว่าท่านสามารถเรียนรู้การใช้เครื่องมือที่ขับเคลื่อนด้วย AI เพื่อการสื่อสารในงานได้อย่างรวดเร็วอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$= 4.30, S.D. = 0.69) ตามลำดับ

4.2.3 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานโดยรวม

ตารางที่ 4 - 7 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน

การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. ท่านสามารถใช้ AI เพื่อช่วยให้ท่านสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานได้ง่ายขึ้น	4.15	0.80	มาก
2. ท่านใช้ AI ร่วมกันกับเพื่อนร่วมงานได้ง่ายขึ้น	4.16	0.81	มาก

ตารางที่ 4 - 7 (ต่อ)

การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน	$\bar{X}$	SD	**ระดับ**
3. ท่านใช้ AI ทำงานเป็นประจำเพราะ AI มีรูปแบบแสดงผลที่สม่ำเสมอ	3.98	0.90	มาก
4. ท่านใช้ AI เพื่อช่วยทำให้ข้อมูลข่าวสารในงานนั้นเข้าใจได้ง่ายขึ้น	4.16	0.79	มาก
5. ท่านใช้ AI เพื่อช่วยตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ได้รับและ ค้นหาหรือขอข้อมูลเพิ่มเติม	4.14	0.83	มาก
6. ท่านใช้ AI เป็นตัวช่วยให้สามารถตอบกลับข้อความได้ทันเวลา เช่น ใช้ AI ช่วยร่างข้อความตอบกลับเพื่อให้ส่งได้เร็วขึ้น	4.12	0.81	มาก
7. ท่านใช้ AI ช่วยชี้ให้เห็นถึงข้อดีและข้อเสียของข้อความหรือเอกสารที่ท่านใช้เพื่อสื่อสารกับเพื่อนร่วมงาน	4.06	0.86	มาก
8. ท่านใช้ระบบ AI เพื่อช่วยทำความเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของผู้ที่ส่งข้อความมาหาท่าน	3.85	1.04	มาก
9. ท่านใช้ AI เป็นเครื่องมือช่วยให้ยอมรับข้อความที่นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงได้ง่ายขึ้น	4.01	0.89	มาก
10. ท่านใช้ AI ก้าวผ่านสภาวะเชิงลบที่เกิดจากข้อความเร่งด่วนต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว	3.91	0.97	มาก

ตารางที่ 4 - 7 (ต่อ)

การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน	$\bar{X}$	SD	**ระดับ**
11. ถ้าเป็นข้อความจากเพื่อนร่วมงาน ท่านมักสนใจอ่านโดยมี AI เป็นตัวช่วย เช่น AI แจ้งเตือนข้อความสำคัญ หรือกรองข้อความที่เกี่ยวข้องกับงาน เพื่อให้ไม่พลาดข้อมูลสำคัญจากเพื่อนร่วมงาน	3.84	1.05	มาก
12. ท่านตอบสนองต่อข้อความและคำสั่งของคนในที่ทำงานได้อย่างทันท่วงที เพราะใช้ระบบ AI ช่วยในการทำงาน	3.88	1.00	มาก
13. ข้อสรุปหรือบทวิเคราะห์ที่ท่านได้รับผ่านการใช้ AI ทำให้ท่านมองปัญหาในมุมใหม่	4.13	0.82	มาก
14. ข้อความที่ท่านสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานซึ่งได้จากการใช้ AI มีอิทธิพลต่อเพื่อนร่วมงาน เช่น ใช้ AI ช่วยร่างหรือปรับข้อความ สรุปข้อมูล หรือเสนอทางเลือก เพื่อให้เพื่อนร่วมงานตัดสินใจ	4.01	0.89	มาก
15. การร่วมมือกันทำงานระหว่างท่านกับเพื่อนร่วมงานโดยใช้ AI ช่วยลดต้นทุนค่าใช้จ่ายได้เช่น ลดค่าเดินทางไปประชุม ลดเวลาทำงานซ้ำซ้อน หรือลดค่าใช้จ่ายในการจัดทำเอกสาร	4.11	0.84	มาก

ตารางที่ 4 - 7 (ต่อ)

การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน	$\bar{X}$	SD	ระดับ
16. การร่วมมือกันทำงานระหว่างท่านกับเพื่อนร่วมงานโดยใช้ AI ทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างรวดเร็ว เช่น ใช้ AI สรุปผลการประชุม จัดตารางนัดหมาย หรือรวบรวมข้อมูลให้ทีมทันได้นำไปใช้	4.12	0.83	มาก
17. การร่วมมือกันทำงานระหว่างท่านกับเพื่อนร่วมงานโดยใช้ AI ทำให้ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นลดลง	4.01	0.92	มาก
รวม	**4.04**	**0.76**	**มาก**

จากตารางที่ 4 - 7 ระดับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$= 4.04, S.D. = 0.76) เมื่อพิจารณารายข้อ ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก พบว่า ท่านใช้ AI ร่วมกันกับเพื่อนร่วมงานได้ง่ายขึ้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.16, S.D. = 0.81) ท่านสามารถใช้ AI เพื่อช่วยให้ท่านสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานได้ง่ายขึ้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$= 4.15, S.D. = 0.80) และท่านใช้ AI เพื่อช่วยตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ได้รับและค้นหาหรือขอข้อมูลเพิ่มเติมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$= 4.14, S.D. = 0.83) ตามลำดับ

4.2.4 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ และการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากรโดยรวม

ตารางที่ 4 - 8 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ และการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากรโดยรวม

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD	ระดับ
ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์	4.22	0.58	ดีที่สุด
การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์	4.19	0.65	มาก
การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร	4.04	0.76	มาก

ตารางที่ 4 - 8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ และการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร พบว่า ระดับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์อยู่ในระดับดีที่สุด ($\overline{X}$= 4.22, S.D. = 0.58) การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$= 4.19, S.D. = 0.65) และการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$= 4.04, S.D. = 0.76)

4.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

สมมติฐานที่ 1 ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์มีความสัมพันธ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

ตารางที่ 4 - 9 ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

ตัวแปร	**การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน**			
	r	r^2 x 100	*P*	**ระดับความสัมพันธ์**
ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์	.781**	60.99	<.001	ระดับสูง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 - 9 ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร พบว่า สมมติฐานที่ 1 ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์มีความสัมพันธ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (r = .781) โดยสถิติที่ใช้ Pearson's Correlation Coefficient จึงยอมรับสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 2 การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์มีความสัมพันธ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

ตารางที่ 4 - 10 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

ตัวแปร	**การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน**			
	r	r^2 x 100	*P*	**ระดับความสัมพันธ์**
การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์	.813**	66.09	<.001	ระดับสูงมาก

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 - 10 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร พบว่า สมมติฐานที่ 2 การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์มีความสัมพันธ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (r = .813) โดยสถิติที่ใช้ Pearson's Correlation Coefficient จึงยอมรับสมมติฐานที่ 2

4.4 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ที่ใช้ศึกษา

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ คือ ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์อันเป็นข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เพื่อพิสูจน์ความอิสระต่อกันระหว่างตัวแปรพยากรณ์ โดยค่าความสัมพันธ์ไม่ควรมีค่าความสัมพันธ์สูงตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป เพราะหากมีความสัมพันธ์มากเกินไปจะพิสูจน์ได้ว่า ตัวแปรพยากรณ์นั้นเกือบจะเป็นตัวเดียวกัน มีความคล้ายคลึงกันมากจนเกินไป ไม่เป็นอิสระต่อกัน ไม่เหมาะสมที่จะนำมาวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ส่งผลให้ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยไม่น่าเชื่อถือ อาจเกิดความคลาดเคลื่อนของสมการถดถอยมากกว่าปกติผู้วิจัยต้องขจัดตัวแปรออก เพิ่มจำนวนข้อมูลหรือ Centering หากมีค่าความสัมพันธ์เกิน 0.80 (อุทัยวรรณ สายพัฒนะ และฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์, 2547)

ตารางที่ 4 - 11 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรพยากรณ์ที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรพยากรณ์	ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์	การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์
ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์	1	.825**
Correlation		
Sig. (2 – tailed)		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 - 11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ทั้งสองมีค่าอยู่ในระดับสูง (r = .825) หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป จำเป็นต้องทดสอบเพื่อตรวจสอบการเกิดภาวะตัวแปรอิสระซ้ำซ้อน (Multicollinearity) เพิ่มเติม ภาวะที่ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเองอยู่ในระดับสูงมาก จนคาดว่าจะเป็นตัวแปรตัวเดียวกันหรือมีความซ้ำซ้อนกัน ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นต้องไม่มีภาวะตัวแปรอิสระซ้ำซ้อนกันหรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ ตัวแปรอิสระต้องเป็นอิสระจากกัน ดังนั้นจึงได้ทำการตรวจสอบภาวะดังกล่าวโดยพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การขยายความแปรปรวน (Variance Inflation Factor: VIF) และค่าความทนทาน (Tolerance)

ตารางที่ 4 - 12 แสดงการทดสอบภาวะ Multicollinearity โดยการใช้ Tolerance และ VIF ของตัวแปรพยากรณ์ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์

ขั้นที่	ตัวแปรพยากรณ์	Tolerance	VIF
1	การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์	1.000	1.000
2	ค่าคงที่ (Constant)		
	- การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์	.320	3.127
	- ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์	.320	3.127

จากตารางที่ 4 - 12 ผลการวิเคราะห์ที่จากการตรวจสอบ Multicollinearity ผ่านค่า Tolerance และ VIF พบว่า

ขั้นที่ 1 ตัวแปรการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ถูกนำเข้าสู่แบบจำลองเพียงตัวเดียว ส่งผลให้ค่า Tolerance และ VIF มีค่าเท่ากับ 1.000 ทั้งสองค่าสะท้อนว่าไม่เกิดปัญหาความซ้ำซ้อนของตัวแปร เนื่องจากยังไม่มีตัวแปรอื่นร่วมอยู่ในแบบจำลอง

ขั้นที่ 2 เมื่อนำตัวแปรพยากรณ์ทั้งสองเข้าสู่แบบจำลองพร้อมกัน พบว่า ค่า Tolerance สำหรับตัวแปรการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์และตัวแปรทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ลดลงมาอยู่ที่ .320 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันพอสมควร แต่ไม่ได้อยู่ในระดับที่ก่อให้เกิดปัญหาร้ายแรงในแง่ของ Multicollinearity โดยทั่วไป ค่า Tolerance ที่ต่ำกว่า 0.1 มักถูกพิจารณาว่าแสดงถึง Multicollinearity ที่มีนัยสำคัญ ขณะที่ค่านี้ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ในส่วนของค่า VIF ในแบบจำลองที่ 2 พบว่า ตัวแปรการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ และตัวแปรทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์มีค่า VIF เท่ากับ 3.127 ยังต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่มักใช้แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันสูง (ค่า VIF > 5 หรือ 10) ดังนั้นแม้ว่าจะมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ทั้งสอง แต่ผลวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า Multicollinearity ยังไม่ส่งผลกระทบต่อความแม่นยำของแบบจำลอง (Kutner et al., 2004)

4.5 ผลการวิเคราะห์การพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากรด้วยทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ของบุคลากร

4.5.1 ผลการวิเคราะห์การพยากรณ์ รายละเอียดดังนี้

สมมติฐานที่ 3 ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์อย่างน้อยหนึ่งตัวแปรสามารถพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

การนำเสนอในส่วนนี้มีจุดมุ่งหมายในการพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานด้วยตัวแปรทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ โดยผู้วิจัยโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) สร้างสมการในการพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานโดยมีตัวแปรทั้งหมด 2 ตัวแปร รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4 - 13 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนเพื่อคัดเลือกตัวแปรทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ที่สามารถพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

ขั้นที่	ตัวแปรพยากรณ์	R	R^2	AdfR^2	SE_{est}	F	*p*
1	- การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์	.813	.660	.659	.443	612.221**	<.001
2	- การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ - ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์	.836	.699	.697	.418	364.562**	<.001

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 - 13 ตัวแปรที่มีอำนาจในการพยากรณ์ตัวแปรการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานมีทั้งหมด 2 ตัวแปร ได้แก่ ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ รายละเอียดดังนี้

ขั้นที่ 1 ตัวแปรการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์สามารถพยากรณ์ตัวแปรการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานมีค่าสหสัมพันธ์การถดถอยพหุคูณเท่ากับ .813 สามารถพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานได้ร้อยละ 66 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสมการถดถอยในการพยากรณ์เท่ากับ .443

ขั้นที่ 2 เมื่อเพิ่มตัวแปรทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์สามารถพยากรณ์ตัวแปรการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานถูกคัดเลือกเข้าสู่สมการเป็นลำดับที่ 2 ทำให้มีค่าสหสัมพันธ์การถดถอยพหุคูณเท่ากับ .836 สามารถพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานได้ร้อยละ 69.9 ได้อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสมการถดถอยในการพยากรณ์เท่ากับ .418

ตารางที่ 4 - 14 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนเพื่อหารูปแบบพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน

ขั้นที่	ตัวแปรพยากรณ์	b	S.E.b	β	t	p
1	ค่าคงที่	.050	.163		.308	.758
	- การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์	.952	.038	.813	24.743**	<.001
2	ค่าคงที่	-.461	.174		-2.656	.008
	- การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์	.616	.064	.526	9.602**	<.001
	- ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์	.454	.072	.348	6.354**	<.001

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 - 14 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนเพื่อหาการพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน พบว่า มีตัวแปรพยากรณ์ที่สามารถนำเข้าสูตรสมการพยากรณ์ได้จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์และทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ รายละเอียดดังนี้

ตัวแปรการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์มีความสัมพันธ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบเท่ากับ .616 และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .526

ตัวแปรทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์มีความสัมพันธ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบเท่ากับ .454 และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนน

มาตรฐานเท่ากับ .348 สามารถเขียนสมการพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานในรูปคะแนนดิบ รายละเอียดดังนี้

$y' =$ ค่าคงที่ $+ b_1x_1 + b_2x_2$

$y' = -.461 + .616 (x_{\text{การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์}}) + .454 (x_{\text{ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์}})$

จากสมการข้างต้น สามารถอธิบายได้ว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์และทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ส่งผลทางบวกต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบเท่ากับ .616 หมายความว่า หากบุคลากรมีการรับรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น 1 หน่วย ส่งผลให้การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานเพิ่มขึ้น .616 หน่วย (เมื่อควบคุมให้ตัวแปรทัศนคติคงที่) และทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบเท่ากับ .454 หมายความว่า หากบุคลากรมีทัศนคติที่ดีต่อปัญญาประดิษฐ์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย ส่งผลให้การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานเพิ่มขึ้น .454 หน่วย (เมื่อควบคุมให้ตัวแปรการรับรู้ความสามารถคงที่) สามารถเขียนสมการพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานในรูปคะแนนมาตรฐาน รายละเอียดดังนี้

$Z'_y = \beta_1 Z_1 + \beta_2 Z_2$

$Z'_y = .526 (Z_{\text{การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์}}) + .348 (Z_{\text{ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์}})$

เมื่อแปลงคะแนนดิบให้คะแนนมาตรฐาน (Z-Score) ได้สมการพยากรณ์ที่แสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานมากที่สุด พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .526 และทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .348 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญในการพยากรณ์สูงกว่าทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ ดังนั้น ผลการวิเคราะห์พยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากรด้วยทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์จึงยอมรับสมมติฐานที่ 3

4.5.2 สรุปผลทดสอบสมมติฐานการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4 - 15 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
สมมติฐานที่ 1 ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์มีความสัมพันธ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 2 การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์มีความสัมพันธ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 3 ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์อย่างน้อยหนึ่งตัวแปรสามารถพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร	ยอมรับสมมติฐาน

บทที่ 5
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เพื่อศึกษาทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ที่พยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากรได้มีวิธีการดำเนินการวิจัย รายละเอียดดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรสายสนับสนุนวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 แห่ง โดยสถิติที่ใช้สูตร Multiple Regression โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากโปรแกรม G*Power (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2555) ค่าขนาดอิทธิพล 0.10 กำหนดค่าความเชื่อมั่น 0.01 ค่าการทดสอบ 0.99 และใช้จำนวนตัวแปรพยากรณ์ 2 ตัวคำนวณ 253 คน ทั้งนี้เพื่อป้องกันความไม่สมบูรณ์ของข้อมูลและทดแทนแบบสอบถามที่อาจจะไม่ได้รับคืน จึงทำการเพิ่มขนาดตัวอย่างร้อยละ 30 ดังนั้นมีขนาดกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 329 คน และเก็บข้อมูลที่มีความสมบูรณ์ครบถ้วนได้จริงจำนวน 317 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาจากเอกสาร แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ 1) ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์การทำงาน 2) ข้อคำถามของทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ จำนวน 15 ข้อ 3) การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ จำนวน 11 ข้อ และ 4) การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร จำนวน 17 ข้อ

3. แบบสอบถามทั้งหมดนี้ได้รับการตรวจการใช้ภาษาและความเที่ยงตรงเนื้อหาโดยอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน แล้วนำมาปรับปรุงและทดลองใช้เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้วยวิธีทางสถิติ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.418 ถึง 0.773 ค่าความเชื่อมั่น 0.913 โดยมีข้อคำถาม 15 ข้อผ่านเกณฑ์ทุกข้อ แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.331 ถึง 0.787 ค่าความเชื่อมั่น 0.913 โดยมีข้อคำถาม 11 ข้อผ่านเกณฑ์ทุกข้อ และแบบสอบถามการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากรมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.457 ถึง 0.889 ค่าความเชื่อมั่น 0.956 โดยมีข้อคำถาม 17 ข้อผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

4. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการประมวลผลข้อมูลทางสถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามเรื่อง ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ที่พยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร รายละเอียดดังนี้

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 74.45 มีอายุระหว่าง 36 - 45 ปี จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 36.91 มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 62.14 และมีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 15 ปี จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 38.80

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ และการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร พบว่า

ระดับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีที่สุด ($\overline{X}$= 4.22, S.D. = 0.58) เมื่อพิจารณารายข้อ ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก พบว่า ท่านเชื่อว่า AI สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของฉันได้อยู่ในระดับดีที่สุด ($\overline{X}$= 4.45, S.D. = 0.63) หากมีเครื่องมือ AI ที่ใช้งานได้สะดวกและแม่นยำ ท่านพร้อมที่จะปรับวิธีการทำงานของตนให้สอดคล้องกับการใช้ AI อยู่ในระดับดีที่สุด ($\overline{X}$= 4.44, S.D. = 0.63) และหากต้องใช้ AI ในการทำงาน ท่านจะหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อให้เข้าใจวิธีการทำงานของ AI มากขึ้น อยู่ในระดับดีที่สุด ($\overline{X}$= 4.42, S.D. = 0.67) ตามลำดับ

ระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$= 4.19, S.D. = 0.65) เมื่อพิจารณารายข้อ ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก พบว่า ท่านมีความมั่นใจว่าตนเองสามารถปรับตัวได้ เมื่อองค์การนำระบบ AI มาใช้ในการสื่อสารอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$= 4.33, S.D. = 0.65) ท่านมีความมั่นใจในการปรับตัวให้เข้ากับระบบหรือแพลตฟอร์มการสื่อสารที่ขับเคลื่อนด้วย AI ที่องค์การนำมาใช้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$= 4.31, S.D. = 0.65) และท่านเชื่อว่าท่านสามารถเรียนรู้การใช้เครื่องมือที่ขับเคลื่อนด้วย AI เพื่อการสื่อสารในงานได้อย่างรวดเร็วอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$= 4.30, S.D. = 0.69) ตามลำดับ

ระดับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$= 4.04, S.D. = 0.76) เมื่อพิจารณารายข้อ ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก พบว่า ท่านใช้ AI ร่วมกันกับเพื่อนร่วมงานได้ง่ายขึ้นอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$= 4.16, S.D. = 0.81) ท่านสามารถใช้ AI เพื่อช่วยให้ท่านสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานได้ง่ายขึ้นอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$= 4.15, S.D. = 0.80) และท่านใช้ AI เพื่อช่วยตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ได้รับและค้นหาหรือขอข้อมูลเพิ่มเติมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$= 4.14, S.D. = 0.83) ตามลำดับ

5.1.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ และการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร พบว่า

สมมติฐานที่ 1 ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์มีความสัมพันธ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (r = .781) โดยสถิติที่ใช้ Pearson's Correlation Coefficient จึงยอมรับสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 2 การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์มีความสัมพันธ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (r = .813) โดยสถิติที่ใช้ Pearson's Correlation Coefficient จึงยอมรับสมมติฐานที่ 2

และสมมติฐานที่ 3 ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์อย่างน้อยหนึ่งตัวแปรสามารถพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน พบว่า การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนเพื่อหาการพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน พบว่า มีตัวแปรพยากรณ์ที่สามารถนำเข้าสูตรสมการพยากรณ์ได้จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์และทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ รายละเอียดดังนี้

ตัวแปรการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์มีความสัมพันธ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบเท่ากับ .616 และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .526

ตัวแปรทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์มีความสัมพันธ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบเท่ากับ .454 และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .348 สามารถเขียนสมการพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานในรูปคะแนนดิบ รายละเอียดดังนี้

$y' =$ ค่าคงที่ $+ b_1x_1 + b_2x_2$

$y' = -.461 + .616\ (x_{\text{การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์}}) + .454\ (x_{\text{ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์}})$

จากสมการข้างต้น สามารถอธิบายได้ว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์และทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ส่งผลทางบวกต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบเท่ากับ .616 หมายความว่า หากบุคลากรมีการรับรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น 1 หน่วย ส่งผลให้การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานเพิ่มขึ้น .616 หน่วย (เมื่อควบคุมให้ตัวแปรทัศนคติคงที่)

และทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบเท่ากับ .454 หมายความว่า หากบุคลากรมีทัศนคติที่ดีต่อปัญญาประดิษฐ์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย ส่งผลให้การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานเพิ่มขึ้น .454 หน่วย (เมื่อควบคุมให้ตัวแปรการรับรู้ความสามารถคงที่) สามารถเขียนสมการพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานในรูปคะแนนมาตรฐาน รายละเอียดดังนี้

$$Z'_y = \beta_1 Z_1 + \beta_2 Z_2$$

$$Z'_y = .526\ (Z_{\text{การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์}}) + .348\ (Z_{\text{ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์}})$$

เมื่อแปลงคะแนนดิบให้คะแนนมาตรฐาน (Z-Score) ได้สมการพยากรณ์ที่แสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานมากที่สุด พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .526 และทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .348 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญในการพยากรณ์สูงกว่าทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ ดังนั้น ผลการวิเคราะห์พยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากรด้วยทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์จึงยอมรับสมมติฐานที่ 3

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยนี้ ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัย รายละเอียดดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์มีความสัมพันธ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากรอยู่ในระดับสูง ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ 1 อภิปรายได้ว่า บุคลากรที่มีทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์เชิงบวกในระดับเพิ่มขึ้น มีแนวโน้มที่นำปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพก็จะเพิ่มตามไปด้วย สำหรับบุคลากรมีมุมมองเชิงบวกและการเปิดรับเทคโนโลยีเป็นปัจจัยต้นทางที่สำคัญส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้งานจริง ผลการวิจัยสะท้อนทัศนคติเชิงบวกต่อปัญญาประดิษฐ์เป็นปัจจัยเชิงจิตวิทยาที่มีบทบาทสำคัญต่อการตัดสินใจนำไปใช้จริงในบริบทการทำงาน บุคลากรที่เปิดรับเทคโนโลยีมีการรับรู้ถึงประโยชน์ และมีมุมมองเชิงบวกต่อปัญญาประดิษฐ์ มีแนวโน้มแสดงพฤติกรรมการใช้งานจริงมากกว่ากลุ่มที่มีทัศนคติเชิงลบหรือมีความกังวลต่อเทคโนโลยีมีนัยสำคัญทางสถิติที่เกิดขึ้นสามารถอธิบายได้จากบริบทองค์กรและสถาบันการศึกษาที่เริ่มผลักดันนโยบายด้านดิจิทัล การนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการทำงาน การอบรมเชิงปฏิบัติการ และการสร้างวัฒนธรรมการทำงานที่สนับสนุนเทคโนโลยี ส่งผลให้บุคลากรเกิดการรับรู้เชิงบวกต่อปัญญาประดิษฐ์อย่างต่อเนื่อง จนพัฒนา

เป็นทัศนคติที่เอื้อต่อการใช้งานจริง ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของประธาน ชาญตระการ (2567) พบว่า ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์มีผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการใช้งาน AI ด้วยค่าสัมประสิทธิ์รวม 0.289

2. ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์มีความสัมพันธ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากรอยู่ในระดับสูงมาก ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ 2 อภิปรายได้ว่า บุคลากรที่มีความรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์เชิงบวกในระดับเพิ่มขึ้น มีแนวโน้มที่นำปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพก็จะเพิ่มตามไปด้วย การรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นปัจจัยสำคัญที่กระตุ้นให้บุคลากรกล้าใช้และใช้ปัญญาประดิษฐ์อย่างต่อเนื่องในงานจริง เนื่องจากความเชื่อมั่นว่าตนสามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพลดความกลัวความผิดพลาด และเพิ่มแรงจูงใจในการทดลองใช้นวัตกรรมใหม่มีนัยสำคัญของความสัมพันธ์ดังกล่าวอาจเกิดจากบริบทขององค์การมีการจัดอบรม การให้คำแนะนำเชิงเทคนิค และการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา ช่วยให้บุคลากรพัฒนาความเชี่ยวชาญและความมั่นใจในการใช้ปัญญาประดิษฐ์จนนำไปสู่พฤติกรรมการใช้งานจริง ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Morales-García et al. (2025) พบว่าความเชื่อมั่นในตนเองและความวิตกกังวลต่อ AI มีอิทธิพลอย่างมากต่อการพึ่งพาเครื่องมือเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักศึกษาที่มีระดับความวิตกกังวลและความเชื่อมั่นในตนเองสูงมักจะแสดงการพึ่งพา AI มาก โดยผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่านักเรียนที่มีความมั่นใจในตนเองสูงในการใช้ปัญญาประดิษฐ์มีแนวโน้มที่จะใช้ปัญญาประดิษฐ์บ่อยขึ้น และการศึกษาเอกสารของธัญญรักษ์ บุญตามหนุน (2562) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้เทคโนโลยี AI (Machine Learning) ในการทำงานในอุตสาหกรรมลิสซิ่ง ผลการวิจัยได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้เทคโนโลยี AI (Machine Learning) ในการทำงาน ได้แก่ ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ปัจจัยด้านองค์กรและปัจจัยด้านบุคคล (การรับรู้ความสามารถของตนเอง) โดยมีค่า Sig เท่ากับ 0.008, 0.044 และ 0.003 ตามลำดับ

3. ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์กับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์สามารถร่วมกันพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ 3 อภิปรายได้ว่า บุคลากรที่มีทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์กับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ส่งผลให้การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานสูงขึ้น สำหรับบุคลากรมีแนวโน้มให้ความสนใจต่อข้อความจากเพื่อนร่วมงานมากยิ่งขึ้น เมื่อมีปัญญาประดิษฐ์เข้ามาช่วยสนับสนุน ช่วยทำให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับงานมีความชัดเจนและเข้าใจได้ง่ายขึ้น อีกทั้งยังช่วยลดความเสี่ยงต่อการพลาดข้อมูลที่มีความสำคัญต่อการปฏิบัติงาน เนื่องจากตัวแปรการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์มี

ความสัมพันธ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบเท่ากับ .616 และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .526 และทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์มีความสัมพันธ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบเท่ากับ .454 และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .348 โดยเฉพาะการรับรู้ความสามารถของตนเองมีอิทธิพลสูงที่สุด เหตุที่ตัวแปรการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์และทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์สามารถพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญอาจมาจากลักษณะงานที่ต้องอาศัยการลงมือปฏิบัติจริง การเรียนรู้จากประสบการณ์ และการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ทำให้บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญและความมั่นใจสูงมีแนวโน้มใช้ปัญญาประดิษฐ์อย่างต่อเนื่องและหลากหลายมากกว่า สำหรับบริบทองค์การ อาทิ นโยบายดิจิทัล การกำหนดให้ใช้เครื่องมือปัญญาประดิษฐ์ในกระบวนการทำงาน การสนับสนุนด้านทรัพยากร และกิจกรรมพัฒนาทักษะ ล้วนเป็นปัจจัยแวดล้อมที่ช่วยเสริมพลังของการรับรู้ความสามารถของตนเองจนทำให้สามารถอธิบายความแปรปรวนของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model: TAM) ที่อธิบายว่าการรับรู้ถึงประโยชน์ (Perceived Usefulness) และการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งาน (Perceived Ease of Use) เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อทัศนคติของผู้ใช้ต่อเทคโนโลยี ส่งผลกับทัศนคติต่อการใช้งาน (Attitude toward Using) ที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมความตั้งใจ (Behavioral Intention) ในการใช้งาน และส่งผลให้มีการนำเทคโนโลยีมาใช้จริง (Actual Use) ในที่สุด แนวคิดดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าทัศนคติที่เป็นบวกต่อเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญต่อการตัดสินใจนำเทคโนโลยีมาใช้ในบริบทการทำงาน จากการศึกษาเอกสารของปราโมทย์ ลือนาม (2554) ได้ศึกษาเรื่อง แนวความคิด และวัฒนาการของแบบจำลองการยอมรับการใช้เทคโนโลยี พบว่า TAM เป็นแบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยีที่สามารถนำมาใช้ในการทำนายงานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ นอกจากนี้ การรับรู้ว่าตนเองมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีนั้น เป็นปัจจัยภายในที่มีบทบาทต่อพฤติกรรมของบุคคล และกำหนดว่าบุคคลนั้นสามารถใช้เทคโนโลยีที่มีความซับซ้อนให้เกิดประสิทธิภาพได้ (Ratten, 2013 อ้างถึงในธัญญรักษ์ บุญตามหนุน, 2562) Kim and Lee (2025) ได้ให้ความหมายการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ หมายถึง การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ครอบคลุมขีดความสามารถทางความคิดและพฤติกรรมที่กว้างขวางขึ้นโดยเฉพาะกับการปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับปัญญาประดิษฐ์ รวมถึงความสามารถในการทำความเข้าใจและตีความผลลัพธ์ที่สร้างโดยปัญญาประดิษฐ์ ความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถของตนเองในการปรับตัวเข้ากับกระบวนการทำงานที่ได้รับการเสริมประสิทธิภาพด้วย

ปัญญาประดิษฐ์ รวมถึงความมั่นใจในการปรับเปลี่ยนกิจวัตรการทำงานที่มีอยู่ พัฒนาขั้นตอนการทำงานใหม่ที่รวมเอาความสามารถของปัญญาประดิษฐ์ และรักษามาตรฐานประสิทธิภาพ ดังนั้น จากข้อมูลข้างต้นชี้ให้เห็นว่าผู้ที่มีทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ที่ดีและการรับรู้ความสามารถของ ตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์มีแนวโน้มใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยนี้ ผู้วิจัยประมวลผลข้อเสนอแนะออกเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

5.3.1.1 การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์

จากผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์มีความสัมพันธ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรมุ่งเน้นการจัดหลักสูตรฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการที่ส่งเสริมความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านการใช้ปัญญาประดิษฐ์ เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจให้แก่บุคลากรในการปรับตัวเข้ากับระบบหรือแพลตฟอร์มการสื่อสารที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญาประดิษฐ์ รวมทั้งพัฒนาความพร้อมด้านทักษะดิจิทัล (Digital Skills) นำไปสู่การประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและช่วยลดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน

5.3.1.2 ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์

จากผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์มีความสัมพันธ์กับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรพัฒนากลไกการสื่อสารภายในองค์การที่สะท้อนถึงบทบาทและประโยชน์ของปัญญาประดิษฐ์อย่างชัดเจน โดยมุ่งเน้นการบูรณาการปัญญาประดิษฐ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านการสื่อสาร การจัดการข้อมูล และการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ขององค์การ

5.3.1.3 การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน

จากผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์กับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์สามารถร่วมกันพยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรนำผลการวิจัยไปใช้ในเชิงนโยบายเพื่อการวางแผนกลยุทธ์ด้านทรัพยากรบุคคล โดยส่งเสริมการนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการสนับสนุนการบริหารจัดการข้อมูลและการสื่อสารภายในองค์การ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และยกระดับคุณภาพการสื่อสารของบุคลากร

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในครั้งต่อไป

5.3.2.1 จากผลการวิจัยได้ทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 แห่งเท่านั้น ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีขอบเขตจำกัด ควรมีการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่มีความหลากหลายมากขึ้น

5.3.2.2 ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น จริยธรรมต่อปัญญาประดิษฐ์ (AI Ethics) ปัญญาประดิษฐ์ที่อธิบายได้ (Explainable artificial intelligence (XAI) หรือ Explainable AI) ภาวะกังวลหรือรู้สึกไม่ปลอดภัยต่อปัญญาประดิษฐ์ (AI Anxiety) ภาวะเสพติดการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI Addiction) การพึ่งพาปัญญาประดิษฐ์ (AI Dependence) ความฉลาดรู้ทางปัญญาประดิษฐ์ (AI Literacy) ภาวะหลอนจากปัญญาประดิษฐ์ (AI psychosis หรือ AI-induced psychosis) ปัญญาประดิษฐ์ในกระบวนการทำงานทั่วไป (AI Artifacts in Common Work Processes) และความพร้อมในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI Readiness)

5.3.2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ผ่านการสัมภาษณ์ เพื่อสะท้อนถึงปัญหาหรือสาเหตุในบริบทของการทำงานที่แตกต่างกัน ศึกษามุมมองของบุคลากรในสถาบันการศึกษาเดียวกัน เพื่อให้ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้กว้างมากขึ้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กชทีปต์ พิชิตวิทยาเอก. (2566). *ทัศนคติของพนักงานในระดับปฏิบัติงานของการประปานครหลวงที่มีต่อระบบปัญญาประดิษฐ์ (AI) เพื่อประยุกต์ใช้ในการทำงาน* [บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์]. การค้นคว้าอิสระ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. http://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2023/TU_2023_6633140014_17930_27923.pdf

จำเนียร จวงตระกูล, ศรัณยา เลิศพุทธรักษ์ และพรรษวรรณ สุขสมวัฒน์. (2568). การนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในงานบริหารทรัพยากรมนุษย์. *วารสารสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย, 7*(2), 4–19. https://so10.tci-thaijo.org/index.php/paatj/article/view/2598

ชญานุช จาตุรจินดา. (2564). AI กับการบริหารงานบุคคล. *วารสารสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 51(1), 31–50. https://doi.org/10.61462/cujss.v51i1.691

ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2562). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย.* พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์.

โชษิตา ไพโรจน์. (2564). หลักสูตรฝึกอบรม การรับรู้ความสามารถของตนเอง และแรงจูงใจที่มีผลต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานของผู้รับการฝึกอบรมในสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน 10 ลำปาง. *วารสารบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 3*, 1740. https://doi.org/10.14456/mjba.2021.2

ธัญญรักษ์ บุญตามหนุน. (2562). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้เทคโนโลยี AI (machine learning) ในการทำงานในอุตสาหกรรมลิสซิ่ง: กรณีศึกษาบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร.* [บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์]. การค้นคว้าอิสระ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.https://digital.library.tu.ac.th/tu_dc/frontend/Info/item/dc:174127

นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2555*). วิธีการที่ถูกต้องและทันสมัยในการกำหนดขนาดตัวอย่าง.* กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

นันท์ชภรณ์ พฤกษ์เรืองกิจ. (2561). *ทัศนคติต่อการเข้าศึกษาในโครงการรัสเซียศึกษาของนักศึกษาปีการศึกษา 2561.* [ศิลปศาสตรบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์]. ภาคนิพนธ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.https://digital.library.tu.ac.th/tu_dc/frontend/Info/item/dc:183752.

บุหงา ชัยสุวรรณ, พรรณพิลาศ กุลดิลก และชัชญา สกุณา. (2565). สถานการณ์ แนวโน้ม และความต้องการความรู้และทักษะปัญญาประดิษฐ์ทางการสื่อสารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรวัยทำงานในประเทศไทย. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 30(1), 110–134. https://so06.tci-thaijo.org/index.php/husojournal/article/view/253233

เบญจวรรณ กันกง. (2566). *กระบวนการสร้างสรรค์งานโฆษณาที่ใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในบริษัทตัวแทนโฆษณา: กรณีศึกษา: บริษัท ฟาร์อีสท์ เฟมไลน์ ดีดีบี จำกัด (มหาชน) (Far East fame line DDB public company limited).* [วารสารศาสตรบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์]. สารนิพนธ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. https://digital.library.tu.ac.th/tu_dc/frontend/Info/item/dc:316024

ประธาน ชาญตระการ. (2567). *การใช้งานและการยอมรับปัญญาประดิษฐ์ในบริบทของอุดมศึกษาไทยผ่านกรอบทฤษฎี UTAUT.*[บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์]. การค้นคว้าอิสระ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. http://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2024/TU_2024_6602030071_19564_29537.pdf

ปราโมทย์ ลือนาม. (2554). แนวความคิด และวิวัฒนาการของแบบจำลองการยอมรับการใช้เทคโนโลยี. *วารสารการจัดการสมัยใหม่*, 9(1), 9–17. https://so04.tci-thaijo.org/index.php/stou-sms-pr/article/view/11933

ปาริฉัตร วิชุภากรณ์กุล. (2563). *การเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงสู่เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ของพนักงานโรงแรมในกรุงเทพมหานคร.* [บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/3446/1/61602316.pdf

ปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพ็ชร์ พิบูลแถว. (2559). *ระเบียบวิธีวิจัยทางจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ.* ก๊อปปี้ เอ็กซ์เพรส.

พระรบชนะชน อติพโล (คำอ่อนศรี), พระคำแหง อุตฺตโร (สีหาจักร์) และสนุก สิงห์มาตร. (2568). การใช้ปัญญาประดิษฐ์สู่การวิจัยเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต: AI For All. *เสฏฐวิทย์ปริทัศน์,* 5(2), 595–609. https://so12.tci-thaijo.org/index.php/stw/article/view/1719

วราพร นาคประทุม และดั้นดุสิต โปราณานนท์. (2564). ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่มีผลต่อความพร้อม ในการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาใช้ในการบริหารโครงการ. *วารสารบริหารธุรกิจเทคโนโลยีมหานคร*, 18(2), 1-25. https://so04.tci-thaijo.org/index.php/journalmbsmut/article/view/256508

วสันต์ เกิดสวัสดิ์, สหพัฒน์ หอมจันทร์ และกันต์ฐมณีญา นฤโฆษกิตติกีรติ. (2567). ปัจจัยสนับสนุนที่มีผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในองค์กร ภาครัฐและภาคเอกชนในยุคปัญญาประดิษฐ์. *วารสารสหวิทยาการวิจัยและนวัตกรรมการศึกษา (Journal of Interdisciplinary Research and Educational Innovation),* 3(2), 31–50. https://so08.tci-thaijo.org/index.php/JIREI/article/view/4327

ศิโรตม์ ภาคสุวรรณ. (2564). บทบาทของประเทศไทยในการพัฒนาปัญญาประดิษฐ์. *วารสารปรัชญาปริทรรศน์*, 26(1), 137–145. https://so05.tci-thaijo.org/index.php/phiv/article/view/252691

สุนทรี ศักดิ์ศรี. (2554). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองของพนักงานที่ทำงานในองค์การเสมือนจริง.* [ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ]. วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

สุพล พรหมมาพันธุ์, ปรีชา ตั้งเกรียงกิจ และสิริรัตน์ มัชฌิมาดิลก. (2561). ปัญญาประดิษฐ์: ก้าวสู่ยุคทองของสมองกลอัจฉริยะ. *แพทยสารทหารอากาศ*, 64(3), 108–117. https://he02.tci-thaijo.org/index.php/rtafmg/article/view/167229

สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2568, 4 กรกฎาคม). *ข้อมูลสถิติบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ วิทยฐานะ และประเภทสถาบัน ภาคการศึกษา 1/2567.*https://info.mhesi.go.th/homestat_stf.php

อัญชลี จวงจันทร์. (2566). เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) กับการบริหารงานภาครัฐ. *วิจัยปริทัศน์,* (40), 1–15.https://prt.parliament.go.th/server/api/core/bitstreams/832d72d8-1f1e-4c0d-ac7e-fc9d3db8da4a/content

อภิสรา คชรัฐแก้วฟ้า. (2566). *การศึกษาผลกระทบจากการยอมรับใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ด้านความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานออฟฟิศในประเทศไทย.* [ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล]. สารนิพนธ์ มหาวิทยาลัยมหิดล. https://archive.cm.mahidol.ac.th/handle/123456789/5260

อรกานต์ สุคนธวิโรจน์. (2561*). ทัศนคติของกลุ่มคนเจนวายต่อความตั้งใจใช้บริการห้องพักโฮสเทลในเขตกรุงเทพมหานคร.* [บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ]. การค้นคว้าอิสระ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. http://dspace.bu.ac.th/jspui/handle/123456789/3608

อิทธิศักดิ์ ศรีดำ, เพชรประภา สังฆะราม และอมรา อิทธิพงษ์. (2567). บทบาทเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ด้านการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา. *วารสารการศึกษาและนวัตกรรมการเรียนรู้,* 4(1), 145–159. https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jeil/article/view/266447

อุทัยวรรณ สายพัฒนะ และฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. (2547). Collinearity. *Parichart Journal*, 17(1), 55–62. https://so05.tci-thaijo.org/index.php/parichartjournal/article/view/69983

ภาษาอังกฤษ

Akyazı , T. E. (2023). A Study on the Relationship between Employees' Attitude towards Artificial Intelligence and Organizational Culture. *Asian Journal of Economics*, *Business and Accounting*, 23(20), 207–219. https://doi.org/10.9734/ajeba/2023/v23i201105

Bandura, A. (1986). *Social foundations of thought and action: A social cognitive theory*. Prentice-Hall.

Best, J. W., & Kahn, J. V. (2006). *Research in education (10th ed.).* Pearson Education.

Bewersdorff, A., Hornberger, M., Nerdel, C., & Daniel S. Schiff. (2025). AI advocates and cautious critics: How AI attitudes, AI interest, use of AI, and AI literacy build university students' AI self-efficacy. *Computers and Education: Artificial Intelligence*, 8, 100340. https://doi.org/10.1016/j.caeai.2024.100340

Brunnlechner, H. (2025). *AI Usage, Self-Efficacy, and Employee Performance: Balancing Productivity Gains and Unintended Consequences*. University of Twente.

Davis, F., Bagozzi, R., & Warshaw, P. (1989). User Acceptance of Computer Technology: a Comparison of Two Theoretical Models. *Management Science*, 982-1003.

Florea, N. V., & Croitoru, G. (2025). The Impact of Artificial Intelligence on Communication Dynamics and Performance in Organizational Leadership. *Administrative Sciences*, 15(2), 33. https://doi.org/10.3390/admsci15020033

Hong, J.-W. (2022). I Was Born to Love AI: The Influence of Social Status on AI Self-Efficacy and Intentions to Use AI. *International Journal of Communication*, 16, 172–191.https://ijoc.org/index.php/ijoc/article/view/17728

Katsantonis, A., & Katsantonis, I. G. (2024). University Students' Attitudes toward Artificial Intelligence: An Exploratory Study of the Cognitive, Emotional, and Behavioural Dimensions of AI Attitudes. *Education Sciences*, 14(9), 988. https://doi.org/10.3390/educsci14090988

Kim, BJ., Lee, Dg. (2025). Self-efficacy in using artificial intelligence as a shield: mitigating the detrimental effects of organizationally prescribed perfectionism on employee stress and anxiety. *Curr Psychol*, 44, 1805–1831. https://doi.org/10.1007/s12144-024-07234-4

Kim, SW., Lee, Y. (2024). Investigation into the Influence of Socio-Cultural Factors on Attitudes toward Artificial Intelligence. *Educ Inf Technol*. 29, 9907–9935. https://doi.org/10.1007/s10639-023-12172-y

Kutner, M. H., Nachtsheim, C. J., & Neter, J. (2004). *Applied linear regression models*. (International revised ed.). McGraw-Hill.

Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitudes. *Archives of Psychology*, 22(140), 5-55.

Morales-García, W. C., Sairitupa-Sanchez, L. Z., Flores-Paredes, A., Pascual-Mariño, J., & Morales-García, M. (2025). Influence of Self-Efficacy in the Use of Artificial Intelligence (AI) and Anxiety Toward AI Use on AI Dependence Among Peruvian University Students. *Data and Metadata*, 4, 210. https://doi.org/10.56294/dm2025210

Neumann, O., Guirguis, K., & Steiner, R. (2024). Exploring artificial intelligence adoption in public organizations: a comparative case study, *Public Management Review*, 26:1, 114-141. https://doi.org/10.1080/14719037.2022.2048685

Nunnally, J. C. (1978). *Psychometric theory (2nd ed.)*. McGraw-Hill.

Obenza, B. N., Baguio, J. S. I. E., Bardago, K. M. W., Granado, L. B., Loreco, K. C. A., Matugas, L. P., Talaboc, D. J., Zayas, R. K. D. D., Caballo, J. H. S., & Caangay, R. B. R. (2024). The Mediating Effect of AI Trust on AI Self-Efficacy and Attitude Toward AI of College Students. *International Journal of Metaverse*, 2(1), 1-10. https://doi.org/10.54536/ijm.v2i1.2286

Olanrewaju, A. S. (2025). Remote Work and AI in Workplace Communication: Pros, Cons and Ethical Considerations. *JOURNAL OF BUSINESS, ETHICS AND SOCIETY*, 5(1), 30–45. https://doi.org/10.61781/5-1I2025/3bmlm

Quaquebeke, V. N., & Gerpott, F. H. (2024) Artificial Intelligence (AI) and Workplace Communication: Promises, Perils, and Recommended Policy. *Journal of Leadership and Organization Studies.* 31(4), 375-381. https://doi.org/10.1177/15480518241289644

Schepman, A., & Rodway, P. (2023). The General Attitudes towards Artificial Intelligence Scale (GAAIS): Confirmatory Validation and Associations with Personality, Corporate Distrust, and General Trust, *International Journal of Human–Computer Interaction*, 39, 2724-2741. https://doi.org/10.1080/10447318.2022.2085400

Wang, YY., Chuang, YW. (2024). Artificial intelligence self-efficacy: Scale development and validation. *Educ Inf Technol.* 29, 4785–4808. https://doi.org/10.1007/s10639-023-12015-w

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

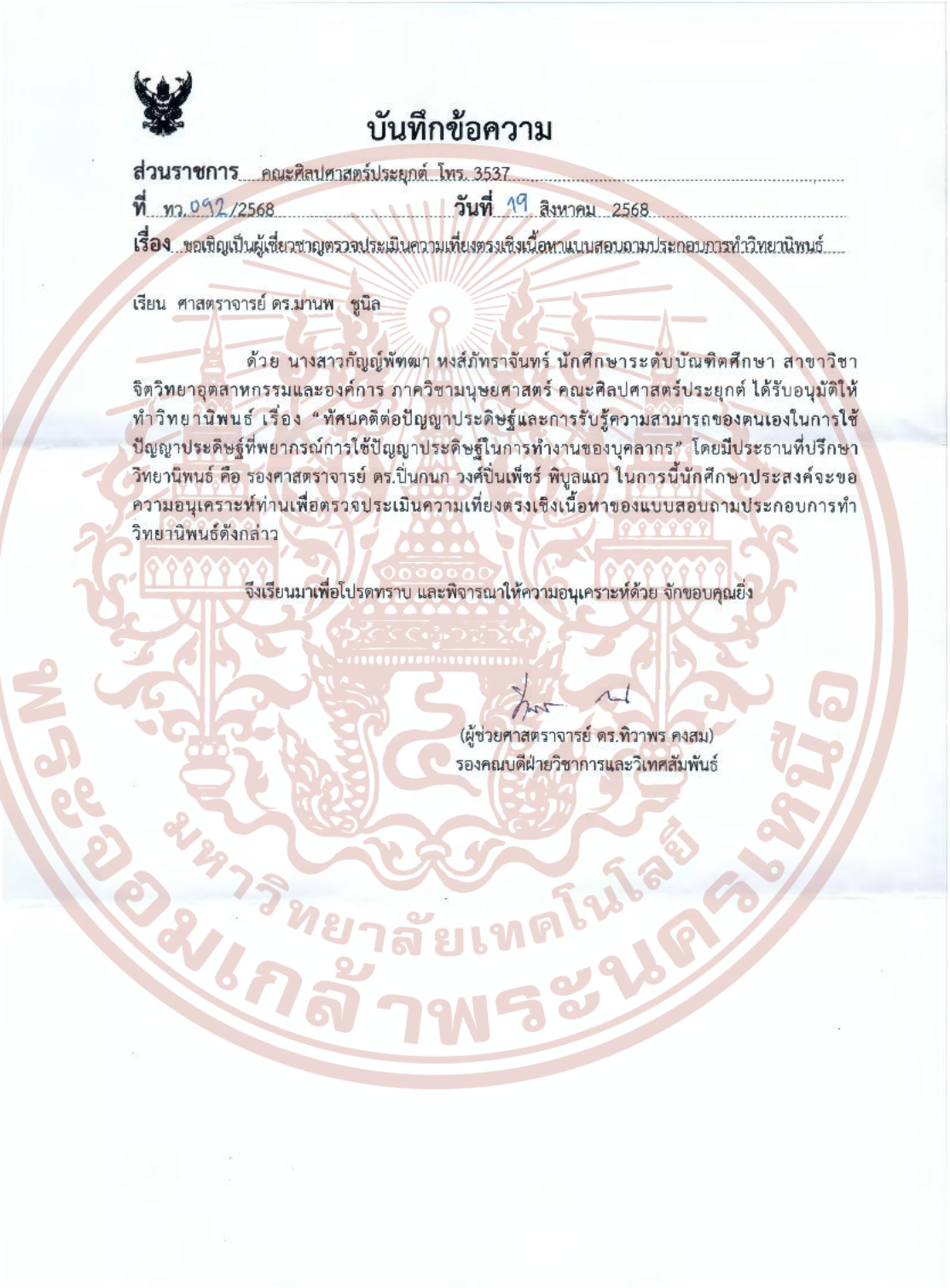
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

และหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาแบบสอบถาม (Try-out)

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

1. ศาสตราจารย์ ดร.มานพ ชูนิล
   อาจารย์ประจำภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์
   มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
2. อาจารย์ ดร.ชนัดดา เพ็ชรประยูร
   อาจารย์ประจำภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์
   มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
3. อาจารย์ ดร.พรเทพ จันทรกมล
   อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์
   มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4. รองศาสตราจารย์ ชวนีย์ พงศาพิชณ์
   อาจารย์ประจำภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์
   มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัชชามน เปรมปลื้ม
   อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์
   มหาวิทยาลัยรามคำแหง

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ โทร. 3537

ที่ ทว. 092/2568 **วันที่** 19 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแบบสอบถามประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ศาสตราจารย์ ดร.มานพ ชูนิล

ด้วย นางสาวกัญญ์พัทฒา หงส์ภัทราจันทร์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ ภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ที่พยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร" โดยมีประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพ็ชร์ พิบูลแถว ในการนี้นักศึกษาประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ท่านเพื่อตรวจประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามประกอบการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิวาพร คงสม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิเทศสัมพันธ์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ โทร. 3537

ที่ ศป 408 /2568 **วันที่** 19 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแบบสอบถามประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ ดร.ชนัดดา เพ็ชรประยูร

ด้วย นางสาวกัญญ์พัทฒา หงส์ภัทราจันทร์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ ภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ที่พยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร" โดยมีประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพ็ชร์ พิบูลแถว ในการนี้นักศึกษาประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ท่านเพื่อตรวจประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามประกอบการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

(ศาสตราจารย์ ดร.มานพ ชูนิล)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์ประยุกต์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ที่ อว ๗๑๐๖/๑๗๗

คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
๑๕๑๘ ถนนประชาราษฎร์ ๑ แขวงวงศ์สว่าง
เขตบางซื่อ กทม. ๑๐๘๐๐

๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแบบสอบถามประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ด้วย นางสาวกัญญ์พัฑฒา หงส์ภัทราจันทร์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ ภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ที่พยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร” โดยมีประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพ็ชร์ พิบูลแถว ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขอเรียนเชิญบุคลากรในหน่วยงานของท่าน คือ อาจารย์ ดร.พรเทพ จันทรกมล เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแบบสอบถามประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.มานพ ชูนิล)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์ประยุกต์

ผู้วิจัย
โทร.๐๙๔-๖๖๐-๑๔๒๙

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาแบบสอบถาม (Try-out)

ที่ อว ๗๑๐๖/๒๖๗

คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
๑๕๑๘ ถนนประชาราษฎร์ ๑ แขวงวงศ์สว่าง
เขตบางซื่อ กทม. ๑๐๘๐๐

๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาแบบสอบถามในการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ตัวอย่างแบบสอบถาม ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวกัญญ์พัฒฆา หงส์ภัทราจันทร์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ ภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มีความประสงค์จะขอเก็บข้อมูลกับบุคลากรในหน่วยงานของท่าน จำนวน ๔๐ คน เพื่อพัฒนาแบบสอบถามในการจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ที่พยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร" โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพ็ชร์ พิบูลแถว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ซึ่งข้อมูลที่จะได้รับจากบุคลากรดังกล่าวจักเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.มานพ ชูนิล)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์ประยุกต์

ผู้วิจัย
โทร.๐๙๔-๖๖๐-๑๔๒๙

ภาคผนวก ข

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ เป็นการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่สร้างขึ้นว่ามีคุณภาพหรือไม่ก่อนที่จะนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจริง โดยแบบสอบถามชุดนี้ได้ทำการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity)
2. การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination power) และการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

1. ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity)

แบบสรุปผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม (IOC)

เรื่อง ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ที่พยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

คำชี้แจง

ขอความกรุณาให้ผู้เชี่ยวชาญทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน (1, 0, -1) พร้อมทั้งเขียนข้อเสนอแนะ (ถ้ามี)

เกณฑ์การให้คะแนน

1 หมายถึง ท่านแน่ใจว่าข้อความนี้ สามารถวัดได้ตามนิยามศัพท์เฉพาะของตัวแปร

0 หมายถึง ท่านไม่แน่ใจว่าข้อความนี้ สามารถวัดได้ตามนิยามศัพท์เฉพาะของตัวแปร

-1 หมายถึง ท่านแน่ใจว่าข้อความนี้ ไม่สามารถวัดได้ตามนิยามศัพท์เฉพาะของตัวแปร

นิยามคำศัพท์

ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ (Attitude Toward Artificial Intelligence) หมายถึง ความเชื่อและความคิด อารมณ์ความรู้สึก และแนวโน้มการกระทำของบุคลากรที่มีต่อเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์

ผู้วิจัยพัฒนาแบบวัดมาตรประเมินค่าแบบ Likert scale 5 ระดับ ตั้งแต่มีระดับการวัด 5 ระดับ ตั้งแต่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (5 คะแนน) ถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (1 คะแนน) ผู้ที่ได้คะแนนมากกว่าแสดงว่าเป็นผู้ที่มีทัศนคติทางบวกต่อปัญญาประดิษฐ์มากกว่าผู้ที่ได้คะแนนน้อย

ตารางที่ ข - 1 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์

นิยามโครงสร้าง	นิยามปฏิบัติการ	ข้อ	ข้อคำถาม	IOC	แปลผล
ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ (Attitude Toward Artificial Intelligence) หมายถึง ความเชื่อและความคิดอารมณ์ความรู้สึก และแนวโน้มการกระทำของบุคลากรที่มีต่อเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์	ความคิดและความเชื่อ	1	ท่านเชื่อว่า AI สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของฉันได้	1.00	ใช้ได้
		2	ท่านมองว่า AI ช่วยลดความผิดพลาด และขั้นตอนในการทำงานที่ไม่จำเป็น	1.00	ใช้ได้
		3	ท่านมองว่า AI เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน	1.00	ใช้ได้
		4	ท่านมองว่า AI ช่วยตรวจข้อมูลที่ใช้สื่อสารและมีความซับซ้อนให้ง่ายต่อการใช้งาน	1.00	ใช้ได้
		5	ท่านมองว่า AI เข้ามาเป็นเครื่องมือในการทำงานให้การสื่อสารกลายเป็นเรื่องที่สะดวกขึ้น	1.00	ใช้ได้
		6	ท่านเชื่อว่า AI ทำให้ข้อมูลทางการมีความถูกต้องและสมบูรณ์	0.67	ใช้ได้
	อารมณ์ความรู้สึก	7	ท่านรู้สึกตื่นเต้นเมื่อได้ทดลองใช้ AI ใหม่ ๆ	1.00	ใช้ได้
		8	ท่านรู้สึกมั่นใจเมื่อใช้ AI เพื่อช่วยตัดสินใจในงานหรือชีวิตประจำวัน	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ ข - 1 (ต่อ)

นิยามโครงสร้าง	นิยามปฏิบัติการ	ข้อ	ข้อคำถาม	IOC	แปลผล
		9	ท่านรู้สึกพึงพอใจกับประสบการณ์การใช้ AI	1.00	ใช้ได้
		10	ท่านรู้สึกไว้วางใจในความถูกต้องของข้อมูลหรือคำแนะนำที่ได้จาก AI	1.00	ใช้ได้
	แนวโน้มการกระทำ	11	ท่านมักเรียนรู้ทักษะการใช้ AI ใหม่ ๆ เพื่อใช้งาน AI ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1.00	ใช้ได้
		12	หากมีโอกาสท่านจะทดลองใช้เครื่องมือ AI รูปแบบใหม่ ๆ	1.00	ใช้ได้
		13	หากต้องใช้ AI ในการทำงาน ท่านจะหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อให้เข้าใจวิธีการทำงานของ AI มากขึ้น	1.00	ใช้ได้
		14	หากมีเครื่องมือ AI ที่ใช้งานได้สะดวกและแม่นยำ ท่านพร้อมที่จะปรับวิธีการทำงานของตนให้สอดคล้องกับการใช้ AI	1.00	ใช้ได้
		15	ท่านมักจะแนะนำหรือแลกเปลี่ยนวิธีการใช้ AI ให้เพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานได้รู้จัก	0.67	ใช้ได้

* ผู้วิจัยตัดทิ้งสำหรับข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ต่ำกว่า 0.50

นิยามคำศัพท์

การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (Perceived AI Use Self-efficacy) หมายถึง ความเชื่อของบุคลากรเกี่ยวกับความสามารถของตนเองในการใช้และมีปฏิสัมพันธ์กับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสนับสนุนการสื่อสารในบริบทการทำงาน ได้แก่ ความสามารถในการปรับตัวเข้ากับเครื่องมือหรือระบบที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญาประดิษฐ์ที่ใช้ในการสื่อสารในองค์การ รวมถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจและตีความข้อมูลหรือผลลัพธ์ที่ได้จากปัญญาประดิษฐ์ เพื่อใช้สื่อสารให้เกิดความเข้าใจตรงกัน และการโต้ตอบกับระบบ ปัญญาประดิษฐ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการสื่อสารในการทำงาน

ผู้วิจัยพัฒนาแบบวัดมาตรประเมินค่าแบบ Likert scale 5 ระดับ ตั้งแต่มีระดับการวัด 5 ระดับ ตั้งแต่ระดับมากที่สุด (5 คะแนน) ถึง ระดับน้อยที่สุด (1 คะแนน) ผู้ที่ได้คะแนนมากกว่าแสดงว่าเป็นผู้ที่รับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์สูงกว่าผู้ที่ได้คะแนนน้อย

ตารางที่ ข - 2 แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นรายข้อของแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์

นิยามโครงสร้าง	นิยามปฏิบัติการ	ข้อ	ข้อคำถาม	IOC	แปลผล
การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (Perceived AI Use Self-efficacy)	ความสามารถในการปรับตัวเข้ากับเครื่องมือหรือระบบที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญาประดิษฐ์ที่ใช้ในการสื่อสารในองค์การ	1	ท่านเชื่อว่าท่านสามารถเรียนรู้การใช้เครื่องมือที่ขับเคลื่อนด้วย AI เพื่อการสื่อสารในงานได้อย่างรวดเร็ว	1.00	ใช้ได้
		2	ท่านมีความมั่นใจว่าตนเองสามารถปรับตัวได้ เมื่อองค์การนำระบบ AI มาใช้ในการสื่อสาร	1.00	ใช้ได้
		3	ท่านมีความมั่นใจในการปรับตัวให้เข้ากับระบบหรือแพลตฟอร์มการสื่อสารที่ขับเคลื่อนด้วย AI ที่องค์การนำมาใช้	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ ข - 2 (ต่อ)

นิยามโครงสร้าง	นิยามปฏิบัติการ	ข้อ	ข้อคำถาม	IOC	แปลผล
หมายถึง ความเชื่อของบุคลากรเกี่ยวกับความสามารถของตนเองในการใช้และมีปฏิสัมพันธ์กับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อสนับสนุนการสื่อสารในบริบทการทำงาน ได้แก่ ความสามารถในการปรับตัวเข้ากับเครื่องมือหรือระบบที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญาประดิษฐ์ที่ใช้ในการสื่อสารใน		4	ท่านมั่นใจว่าท่านมีความพร้อมเปิดรับการเปลี่ยนแปลงเมื่อองค์การนำระบบ AI มาใช้ในการสื่อสาร	0.33*	ตัดทิ้ง
	ความสามารถในการทำความเข้าใจและตีความข้อมูลหรือผลลัพธ์ที่ได้จากปัญญาประดิษฐ์เพื่อใช้สื่อสารให้เกิดความเข้าใจตรงกัน	5	ท่านเชื่อว่าท่านสามารถอธิบายผลลัพธ์ที่ได้จากระบบ AI ให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างชัดเจน	1.00	ใช้ได้
		6	ท่านมั่นใจว่าสามารถนำข้อมูลจากระบบ AI ไปใช้ในการสื่อสารกับทีมงานให้เกิดความเข้าใจตรงกันได้	1.00	ใช้ได้
		7	ท่านเชื่อว่าท่านสามารถแปลความหมายของข้อมูลจาก AI เพื่อสื่อสารให้เพื่อนร่วมงานเข้าใจได้อย่างชัดเจน	0.67	ใช้ได้
		8	ท่านเชื่อมั่นว่าท่านสามารถตีความผลลัพธ์จากระบบ AI ได้อย่างถูกต้องหรือมีความสมเหตุสมผลของก่อนนำ ไปสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานให้เกิดความเข้าใจตรงกัน	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ ข - 2 (ต่อ)

นิยามโครงสร้าง	นิยาม ปฏิบัติการ	ข้อ	ข้อคำถาม	IOC	แปลผล
องค์การ รวมถึงความสามารถในการทำความเข้าใจและตีความข้อมูลหรือผลลัพธ์ที่ได้จากปัญญาประดิษฐ์เพื่อใช้สื่อสารให้เกิดความเข้าใจตรงกัน และการโต้ตอบกับระบบปัญญาประดิษฐ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการสื่อสารในการทำงาน	การโต้ตอบกับระบบปัญญาประดิษฐ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการสื่อสารในการทำงาน	9	ท่านมั่นใจว่าท่านสามารถ ขอข้อมูลหรือข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับงานระบบ AI เพื่อให้สื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น	1.00	ใช้ได้
		10	ท่านเชื่อว่าท่านสามารถโต้ตอบกับระบบ AI เพื่อช่วยจัดการข้อมูลหรือสรุปสาระสำคัญจากเนื้อหาเพื่อให้สื่อสารกับเพื่อนร่วมงานได้ตรงประเด็นยิ่งขึ้น	1.00	ใช้ได้
		11	ท่านเชื่อมั่นว่าท่านสามารถพิมพ์คำสั่งหรือตั้งคำถามกับระบบ AI เพื่อใช้เป็นเครื่องมือประกอบการตัดสินใจในการสื่อสารกับบุคคลอื่นในทีม เช่น การให้ระบบช่วยวิเคราะห์ สรุป หรือเสนอแนวทางการตอบกลับที่เหมาะสม	0.67	ใช้ได้
		12	ท่านเชื่อว่าท่านสามารถตั้งคำถามหรือสื่อสารกับระบบ AI เพื่อขอข้อมูลหรือคำแนะนำที่ชัดเจน และสามารถนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้ในการสื่อสารหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1.00	ใช้ได้

* ผู้วิจัยตัดทิ้งสำหรับข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ต่ำกว่า 0.50

นิยามคำศัพท์

การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน (AI Use at Work) หมายถึง การนำปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาใช้ในกระบวนการทำงานของบุคลากร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความสามารถในการสื่อสารภายในองค์การ

ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดที่ปรับมาจากแบบวัดของ Nicoleta Valentina Florea and Gabriel Croitoru (2025). จำนวน 21 ข้อ เป็นมาตรประเมินค่าแบบ Likert scale 5 ระดับ ตั้งแต่ระดับมากที่สุด (5 คะแนน) ถึง ระดับน้อยที่สุด (1 คะแนน) ผู้ที่ได้คะแนนมากกว่าแสดงว่าเป็นผู้ที่มีการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการสื่อสารมากกว่าผู้ที่ได้คะแนนน้อย

ตารางที่ ข - 3 แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นรายข้อของแบบสอบถามการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน

นิยามโครงสร้าง	นิยามปฏิบัติการ	ข้อ	ข้อคำถาม	IOC	แปลผล
การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน (AI Use at Work) หมายถึง การนำปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาใช้ในกระบวนการทำงานของบุคลากร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความสามารถในการสื่อสารภายในองค์การ		1	ท่านสามารถใช้ AI เพื่อช่วยให้ท่านสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานได้ง่ายขึ้น I inform easily using AI	1.00	ใช้ได้
		2	ท่านใช้ AI ร่วมกันกับเพื่อนร่วมงานได้ง่ายขึ้น I collaborate easily using AI	1.00	ใช้ได้
		3	ท่านใช้ AI ทำงานเป็นประจำเพราะ AI มีรูปแบบแสดงผลที่สม่ำเสมอ The information is constant and continuous using AI	0.67	ใช้ได้

ตารางที่ ข - 3 (ต่อ)

นิยามโครงสร้าง	นิยามปฏิบัติการ	ข้อ	ข้อคำถาม	IOC	แปลผล
		4	ท่านใช้ AI ในการหยิบยกข้อมูลต่าง ๆ มาใช้อ้างอิงได้อย่างรวดเร็ว เช่น การรวบรวมสถิติหรือข้อมูลตัวเลขจากหลายแหล่งเพื่อประกอบการตัดสินใจ I quickly cite the message received from colleagues	0.00*	ตัดทิ้ง
		5	ท่านใช้ AI เพื่อช่วยทำให้ข้อมูลข่าวสารในงานนั้นเข้าใจได้ง่ายขึ้น I pay attention to understanding the message	0.67	ใช้ได้
		6	ท่านใช้ AI ตรวจสอบเนื้อหาในข้อความอย่างละเอียด เช่น ใช้ AI ตรวจการสะกดคำและไวยากรณ์ ในอีเมลหรือเอกสารก่อนส่ง I analyze the content of the message carefully	0.33*	ตัดทิ้ง
		7	ท่านใช้ AI เพื่อช่วยตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ได้รับ และ ค้นหาหรือขอข้อมูลเพิ่มเติม Verify the data and request more information	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ ข - 3 (ต่อ)

นิยามโครงสร้าง	นิยาม ปฏิบัติการ	ข้อ	ข้อคำถาม	IOC	แปลผล
		8	ท่านใช้ AI เป็นตัวช่วยให้สามารถตอบกลับข้อความได้ทันเวลา เช่น ใช้ AI ช่วยร่างข้อความตอบกลับเพื่อให้ส่งได้เร็วขึ้น Respond in a timely manner	1.00	ใช้ได้
		9	ท่านใช้ AI ช่วยชี้ให้เห็นถึงข้อดีและข้อเสียของข้อความหรือเอกสารที่ท่านใช้เพื่อสื่อสารกับเพื่อนร่วมงาน Always provide feedback, whether negative or positive	1.00	ใช้ได้
		10	ท่านใช้ระบบ AI เพื่อช่วยทำความเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของผู้ที่ส่งข้อความมาหาท่าน When I receive a message, I try to empathize with the sender	0.67	ใช้ได้
		11	ท่านใช้ AI เป็นเครื่องมือช่วยให้ยอมรับข้อความที่นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงได้ง่ายขึ้น I easily accept a message that brings change	0.67	ใช้ได้

ตารางที่ ข - 3 (ต่อ)

นิยามโครงสร้าง	นิยามปฏิบัติการ	ข้อ	ข้อคำถาม	IOC	แปลผล
		12	ท่านใช้ AI ก้าวผ่านสภาวะเชิงลบที่เกิดจากข้อความเร่งด่วนต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว I quickly move past the negative state that an urgent message brings me	0.67	ใช้ได้
		13	ถ้าเป็นข้อความจากเพื่อนร่วมงาน ท่านมักสนใจอ่านโดยมี AI เป็นตัวช่วย เช่น AI แจ้งเตือนข้อความสำคัญ หรือกรองข้อความที่เกี่ยวข้องกับงานเพื่อให้ไม่พลาดข้อมูลสำคัญจากเพื่อนร่วมงาน A message received from colleagues easily convince me to read it	1.00	ใช้ได้
		14	ท่านมีความกระตือรือร้นที่จะจัดการงานที่ได้รับมอบหมายโดยใช้ AI เป็นตัวช่วย เช่น วางแผนงาน ค้นข้อมูล หรือร่างเอกสารเพื่อเริ่มทำได้ทันที I quickly engage in resolving the assigned task	0.33*	ตัดทิ้ง

ตารางที่ ข - 3 (ต่อ)

นิยามโครงสร้าง	นิยามปฏิบัติการ	ข้อ	ข้อคำถาม	IOC	แปลผล
		15	ท่านตอบสนองต่อข้อความและคำสั่งของคนในที่ทำงานได้อย่างทันท่วงที เพราะใช้ระบบ AI ช่วยในการทำงาน I promptly send my response to the action taken	0.67	ใช้ได้
		16	ท่านใช้ AI ช่วยให้ตีความข้อความและตัดสินใจปรับการกระทำได้อย่างเหมาะสม เช่น ใช้ AI หาข้อมูลสนับสนุนเพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้อง The received message changes my behavior regarding a specific action	0.33*	ตัดทิ้ง
		17	ข้อสรุปหรือบทวิเคราะห์ที่ท่านได้รับผ่านการใช้ AI ทำให้ท่านมองปัญหาในมุมใหม่ The received message changes my attitude towards the problem to be solved	0.67	ใช้ได้

ตารางที่ ข - 3 (ต่อ)

นิยามโครงสร้าง	นิยาม ปฏิบัติการ	ข้อ	ข้อคำถาม	IOC	แปลผล
		18	ข้อความที่ท่านสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานซึ่งได้จากการใช้ AI มีอิทธิพลต่อเพื่อนร่วมงาน เช่น ใช้ AI ช่วยร่างหรือปรับข้อความ สรุปข้อมูล หรือเสนอทางเลือกเพื่อให้เพื่อนร่วมงานตัดสินใจ The transmitted message influences the actions of my colleagues	1.00	ใช้ได้
		19	การร่วมมือกันทำงานระหว่างท่านกับเพื่อนร่วมงานโดยใช้ AI ช่วยลดต้นทุนค่าใช้จ่ายได้เช่น ลดค่าเดินทางไปประชุม ลดเวลาทำงานซ้ำซ้อน หรือลดค่าใช้จ่ายในการจัดทำเอกสาร Collaboration using AI has reduced costs	1.00	ใช้ได้
		20	การร่วมมือกันทำงานระหว่างท่านกับเพื่อนร่วมงานโดยใช้ AI ทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างรวดเร็ว เช่น ใช้ AI สรุปผลการประชุม จัดตาราง นัดหมาย หรือรวบรวมข้อมูลให้ทีมทันได้นำไปใช้ Collaboration using AI is instant	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ ข - 3 (ต่อ)

นิยามโครงสร้าง	นิยาม ปฏิบัติการ	ข้อ	ข้อคำถาม	IOC	แปลผล
		21	การร่วมมือกันทำงานระหว่างท่านกับเพื่อนร่วมงานโดยใช้ AI ทำให้ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นลดลง Collaboration using AI reduces the occurrence of conflicts	1.00	ใช้ได้

* ผู้วิจัยตัดทิ้งสำหรับข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ต่ำกว่า 0.50

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

2. การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination power) และการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

การหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach' alpha) รายข้อของแบบสอบถาม

ตารางที่ ข - 4 แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นรายข้อของแบบสอบถาม

แบบสอบถาม	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์		
1. ท่านเชื่อว่า AI สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของฉันได้	0.692	0.913
2. ท่านมองว่า AI ช่วยลดความผิดพลาด และขั้นตอนในการทำงานที่ไม่จำเป็น	0.418	
3. ท่านมองว่า AI เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน	0.528	
4. ท่านมองว่า AI ช่วยตรวจข้อมูลที่ใช้สื่อสารและมีความซับซ้อนให้ง่ายต่อการใช้งาน	0.473	
5. ท่านมองว่า AI เข้ามาเป็นเครื่องมือในการทำงานให้การสื่อสารกลายเป็นเรื่องที่สะดวกขึ้น	0.655	
6. ท่านเชื่อว่า AI ทำให้ข้อมูลทางการมีความถูกต้องและสมบูรณ์	0.599	
7. ท่านรู้สึกตื่นเต้นเมื่อได้ทดลองใช้ AI ใหม่ ๆ	0.642	
8. ท่านรู้สึกมั่นใจเมื่อใช้ AI เพื่อช่วยตัดสินใจในงานหรือชีวิตประจำวัน	0.773	
9. ท่านรู้สึกพึงพอใจกับประสบการณ์การใช้ AI	0.669	
10. ท่านรู้สึกไว้วางใจในความถูกต้องของข้อมูลหรือคำแนะนำที่ได้จาก AI	0.437	
11. ท่านมักเรียนรู้ทักษะการใช้ AI ใหม่ ๆ เพื่อใช้งาน AI ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	0.737	
12. หากมีโอกาสท่านจะทดลองใช้เครื่องมือ AI รูปแบบใหม่ ๆ	0.593	

ตารางที่ ข - 4 (ต่อ)

แบบสอบถาม	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
13. หากต้องใช้ AI ในการทำงาน ท่านจะหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อให้เข้าใจวิธีการทำงานของ AI มากขึ้น	0.648	
14. หากมีเครื่องมือ AI ที่ใช้งานได้สะดวกและแม่นยำ ท่านพร้อมที่จะปรับวิธีการทำงานของตนให้สอดคล้องกับการใช้ AI	0.757	
15. ท่านมักจะแนะนำหรือแลกเปลี่ยนวิธีการใช้ AI ให้เพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานได้รู้จัก	0.682	
การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์		
1. ท่านเชื่อว่าท่านสามารถเรียนรู้การใช้เครื่องมือที่ขับเคลื่อนด้วย AI เพื่อการสื่อสารในงานได้อย่างรวดเร็ว	0.787	0.913
2. ท่านมีความมั่นใจว่าตนเองสามารถปรับตัวได้ เมื่อองค์การนำระบบ AI มาใช้ในการสื่อสาร	0.719	
3. ท่านมีความมั่นใจในการปรับตัวให้เข้ากับระบบหรือแพลตฟอร์มการสื่อสารที่ขับเคลื่อนด้วย AI ที่องค์การนำมาใช้	0.331	
4. ท่านเชื่อว่าท่านสามารถอธิบายผลลัพธ์ที่ได้จากระบบ AI ให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างชัดเจน	0.432	
5. ท่านมั่นใจว่าสามารถนำข้อมูลจากระบบ AI ไปใช้ในการสื่อสารกับทีมงานให้เกิดความเข้าใจตรงกันได้	0.77	
6. ท่านเชื่อว่าท่านสามารถแปลความหมายของข้อมูลจาก AI เพื่อสื่อสารให้เพื่อนร่วมงานเข้าใจได้อย่างชัดเจน	0.769	

ตารางที่ ข - 4 (ต่อ)

แบบสอบถาม	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
7. ท่านเชื่อมั่นว่าท่านสามารถตีความผลลัพธ์จากระบบ AI ได้อย่างถูกต้องหรือมีความสมเหตุสมผลของก่อนนำ ไปสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานให้เกิดความเข้าใจตรงกัน	0.705	
8. ท่านมั่นใจว่าท่านสามารถ ขอข้อมูลหรือข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับงานระบบ AI เพื่อให้สื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น	0.769	
9. ท่านเชื่อว่าท่านสามารถโต้ตอบกับระบบ AI เพื่อช่วยจัดการข้อมูลหรือสรุปสาระสำคัญจากเนื้อหาเพื่อให้สื่อสารกับเพื่อนร่วมงานได้ตรงประเด็นยิ่งขึ้น	0.722	
10. ท่านเชื่อมั่นว่าท่านสามารถพิมพ์คำสั่งหรือตั้งคำถามกับระบบ AI เพื่อใช้เป็นเครื่องมือประกอบการตัดสินใจในการสื่อสารกับบุคคลอื่นในทีม เช่น การให้ระบบช่วยวิเคราะห์ สรุป หรือเสนอแนวทางการตอบกลับที่เหมาะสม	0.576	
11. ท่านเชื่อว่าท่านสามารถตั้งคำถามหรือสื่อสารกับระบบ AI เพื่อขอข้อมูลหรือคำแนะนำที่ชัดเจน และสามารถนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้ในการสื่อสารหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	0.737	
การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน		
1. ท่านสามารถใช้ AI เพื่อช่วยให้ท่านสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานได้ง่ายขึ้น	0.655	0.956
2. ท่านใช้ AI ร่วมกันกับเพื่อนร่วมงานได้ง่ายขึ้น	0.743	
3. ท่านใช้ AI ทำงานเป็นประจำ เพราะ AI มีรูปแบบแสดงผลที่สม่ำเสมอ	0.695	

ตารางที่ ข - 4 (ต่อ)

แบบสอบถาม	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
4. ท่านใช้ AI เพื่อช่วยทำให้ข้อมูลข่าวสารในงานนั้นเข้าใจได้ง่ายขึ้น	0.722	
5. ท่านใช้ AI เพื่อช่วยตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ได้รับ และ ค้นหาหรือขอข้อมูลเพิ่มเติม	0.675	
6. ท่านใช้ AI เป็นตัวช่วยให้สามารถตอบกลับข้อความได้ทันเวลา เช่น ใช้ AI ช่วยร่างข้อความตอบกลับเพื่อให้ส่งได้เร็วขึ้น	0.702	
7. ท่านใช้ AI ช่วยชี้ให้เห็นถึงข้อดีและข้อเสียของข้อความหรือเอกสารที่ท่านใช้เพื่อสื่อสารกับเพื่อนร่วมงาน	0.829	
8. ท่านใช้ระบบ AI เพื่อช่วยทำความเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของผู้ที่ส่งข้อความมาหาท่าน	0.457	
9. ท่านใช้ AI เป็นเครื่องมือช่วยให้ยอมรับข้อความที่นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงได้ง่ายขึ้น	0.889	
10. ท่านใช้ AI ก้าวผ่านสภาวะเชิงลบที่เกิดจากข้อความเร่งด่วนต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว	0.8	
11. ถ้าเป็นข้อความจากเพื่อนร่วมงาน ท่านมักสนใจอ่านโดยมี AI เป็นตัวช่วย เช่น AI แจ้งเตือนข้อความสำคัญ หรือกรองข้อความที่เกี่ยวข้องกับงาน เพื่อให้ไม่พลาดข้อมูลสำคัญจากเพื่อนร่วมงาน	0.855	
12. ท่านตอบสนองต่อข้อความและคำสั่งของคนในที่ทำงานได้อย่างทันท่วงที เพราะใช้ระบบ AI ช่วยในการทำงาน	0.767	
13. ข้อสรุปหรือบทวิเคราะห์ที่ท่านได้รับผ่านการใช้ AI ทำให้ท่านมองปัญหาในมุมใหม่	0.845	

ตารางที่ ข - 4 (ต่อ)

แบบสอบถาม	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
14. ข้อความที่ท่านสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานซึ่งได้จากการใช้ AI มีอิทธิพลต่อเพื่อนร่วมงาน เช่น ใช้ AI ช่วยร่างหรือปรับข้อความ สรุปข้อมูล หรือเสนอทางเลือก เพื่อให้เพื่อนร่วมงานตัดสินใจ	0.816	
15. การร่วมมือกันทำงานระหว่างท่านกับเพื่อนร่วมงานโดยใช้ AI ช่วยลดต้นทุนค่าใช้จ่ายได้ เช่น ลดค่าเดินทางไปประชุม ลดเวลาทำงานซ้ำซ้อน หรือลดค่าใช้จ่ายในการจัดทำเอกสาร	0.761	
16. การร่วมมือกันทำงานระหว่างท่านกับเพื่อนร่วมงานโดยใช้ AI ทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างรวดเร็ว เช่น ใช้ AI สรุปผลการประชุม จัดตารางนัดหมาย หรือรวบรวมข้อมูลให้ทีมทันได้นำไปใช้	0.809	
17. การร่วมมือกันทำงานระหว่างท่านกับเพื่อนร่วมงานโดยใช้ AI ทำให้ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นลดลง	0.723	

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ โทร. 3537

ที่ ศป 609 /2568 **วันที่** 21 พฤศจิกายน 2568

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการกองบริหารและจัดการทรัพยากรมนุษย์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ด้วย นางสาวกัญญ์พัชฌา หงส์ภัทราจันทร์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ ภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ มีความประสงค์จะขออนุญาตเก็บข้อมูลจากบุคลากรในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ จำนวน 154 คน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ที่พยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร" โดยมีประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพ็ชร์ พิบูลแถว โดยขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรของหน่วยงาน ซึ่งข้อมูลที่ได้รับจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และอนุญาตให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าวด้วย จักขอบคุณยิ่ง

(ศาสตราจารย์ ดร.มานพ ชูนิล)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์ประยุกต์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ที่ อว ๗๑๐๖/๓๖๔

คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
๑๕๑๘ ถนนประชาราษฎร์ ๑ แขวงวงศ์สว่าง
เขตบางซื่อ กทม. ๑๐๘๐๐

๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ด้วย นางสาวกัญญ์พัชฌา หงส์ภัทราจันทร์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ ภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ มีความประสงค์จะขออนุญาตเก็บข้อมูลจากบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน ๕๔ คน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ที่พยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร" โดยมีประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพ็ชร์ พิบูลแถว โดยขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรของหน่วยงาน ซึ่งข้อมูลที่จะได้รับจากบุคลากรดังกล่าวจักเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และอนุญาตให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าวด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.มานพ ชูนิล)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์ประยุกต์

ผู้วิจัย
โทร.๐๙๔-๖๖๐-๑๔๒๙

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ที่ อว ๗๑๐๖/

คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
๑๕๑๘ ถนนประชาราษฎร์ ๑ แขวงวงศ์สว่าง
เขตบางซื่อ กทม. ๑๐๘๐๐

พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ด้วย นางสาวกัญญ์พัฒา หงส์ภัทราจันทร์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ ภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ มีความประสงค์จะขออนุญาตเก็บข้อมูลจากบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน ๕๖ คน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ที่พยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร" โดยมีประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพ็ชร์ พิบูลแถว โดยขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรของหน่วยงาน ซึ่งข้อมูลที่จะได้รับจากบุคลากรดังกล่าวจักเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และอนุญาตให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าวด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.มานพ ชูนิล)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์ประยุกต์

ผู้วิจัย
โทร.๐๙๔-๖๖๐-๑๔๒๙

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

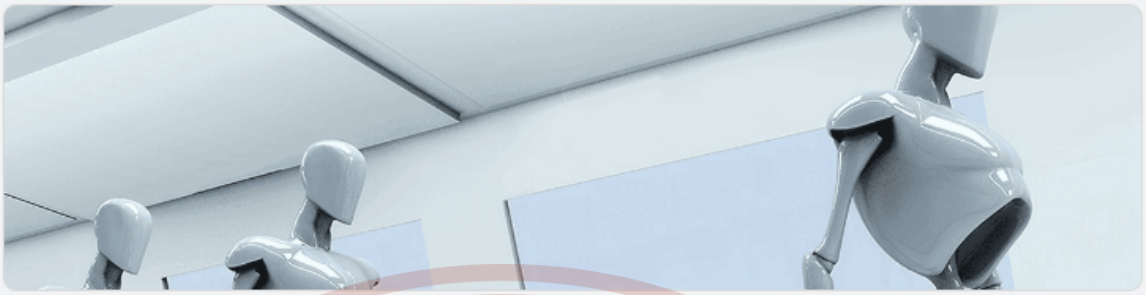
แบบสอบถามการวิจัย

ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และ
การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ที่
พยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

https://forms.gle/W3gZCTfZRzXRqaXV6

ขอบคุณพระคุณเป็นอย่างสูง
สำหรับการตอบแบบสอบถามการวิจัยนี้

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ
คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ที่พยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

คำชี้แจง แบบสอบถามงานวิจัยนี้ใช้สำหรับการศึกษาวิจัย ผู้ศึกษาวิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือผู้ตอบแบบสอบถามในการตอบแบบสอบถาม ตามความคิดเห็นที่เป็นความจริง และครบถ้วน เพื่อที่สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวิเคราะห์ผลในการศึกษาวิจัยนี้ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้จากท่าน ผู้ศึกษาวิจัยจะเก็บเป็นความลับเพื่อผลประโยชน์ต่องานวิจัยเท่านั้น

โดยแบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน รายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์ จำนวน 15 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ จำนวน 11 ข้อ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน จำนวน 17 ข้อ

ถัดไป หน้า 1 จาก 5 ล้างแบบฟอร์ม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์
ที่พยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

อธิบาย

1. แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้น มีวัตถุประสงค์เพื่อการวิจัย เรื่อง ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ที่พยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร มีประธานที่ปรึกษาการทำงานวิจัยได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.ปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพ็ชร์ พิบูลแถว ซึ่งการเก็บข้อมูลครั้งนี้เป็นกระบวนการหนึ่งของศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ ภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
2. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของท่านจะถูกเก็บรักษาภายใต้จรรยาบรรณแห่งการเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคล และนำมาใช้เพื่อประโยชน์ในการวิชาการเท่านั้น
3. แบบสอบถามนี้มีข้อคำถามทั้งหมด แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล
ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์
ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์
ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดีและผู้วิจัยขอเป็นกำลังใจให้ทุกท่านประสบความสำเร็จและความสุขในการทำงาน

นางสาวกัญญ์พัชฒา หงส์ภัทราจันทร์
นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ
ภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์
ที่พยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

การให้ความยินยอมเก็บข้อมูล

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ทางวิชาการเท่านั้น โดยข้อมูลที่ได้รับจากท่านจะได้รับการเก็บรักษาอย่างเคร่งครัดตามหลักจรรยาบรรณของการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ไม่มีการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวหรือส่งผลกระทบใด ๆ ต่อท่าน ซึ่งข้อมูลทั้งหมดจะถูกนำมาวิเคราะห์ในภาพรวมเท่านั้น

ท่านได้อ่านคำชี้แจงของโครงการวิจัยแล้ว ท่านยินยอมให้ข้อมูลโดยตอบแบบสอบถามหรือไม่

☐ 1) ยินยอม ☐ 2) ไม่ยินยอม

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล โปรดทำเครื่องหมาย √ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่เป็นจริง

1. เพศ

☐ ชาย ☐ หญิง ☐ อื่น ๆ

2. อายุ

☐ น้อยกว่า 26 ปี ☐ 26 - 35 ปี ☐ 36 - 45 ปี
☐ 46 - 55 ปี ☐ มากกว่า 55 ปี

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

☐ มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า
☐ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
☐ ปริญญาตรี
☐ ปริญญาโท
☐ ปริญญาเอก

4. ประสบการณ์การทำงาน

☐ น้อยกว่า 1 ปี ☐ 1 – 5 ปี ☐ 6 – 10 ปี
☐ 11 – 15 ปี ☐ มากกว่า 15 ปี

พระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามระดับความคิดเห็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าตรงกับความเป็นจริงของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. ท่านเชื่อว่า AI สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของฉันได้					
2. ท่านมองว่า AI ช่วยลดความผิดพลาด และขั้นตอนในการทำงานที่ไม่จำเป็น					
3. ท่านมองว่า AI เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน					
4. ท่านมองว่า AI ช่วยตรวจข้อมูลที่ใช้สื่อสารและมีความซับซ้อนให้ง่ายต่อการใช้งาน					
5. ท่านมองว่า AI เข้ามาเป็นเครื่องมือในการทำงานให้การสื่อสารกลายเป็นเรื่องที่สะดวกขึ้น					
6. ท่านเชื่อว่า AI ทำให้ข้อมูลทางการมีความถูกต้องและสมบูรณ์					
7. ท่านรู้สึกตื่นเต้นเมื่อได้ทดลองใช้ AI ใหม่ ๆ					
8. ท่านรู้สึกมั่นใจเมื่อใช้ AI เพื่อช่วยตัดสินใจในงานหรือชีวิตประจำวัน					
9. ท่านรู้สึกพึงพอใจกับประสบการณ์การใช้ AI					
10. ท่านรู้สึกไว้วางใจในความถูกต้องของข้อมูลหรือคำแนะนำที่ได้จาก AI					
11. ท่านมักเรียนรู้ทักษะการใช้ AI ใหม่ ๆ เพื่อใช้งาน AI ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
12. หากมีโอกาสท่านจะทดลองใช้เครื่องมือ AI รูปแบบใหม่ ๆ					
13. หากต้องใช้ AI ในการทำงาน ท่านจะหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อให้เข้าใจวิธีการทำงานของ AI มากขึ้น					
14. หากมีเครื่องมือ AI ที่ใช้งานได้สะดวกและแม่นยำ ท่านพร้อมที่จะปรับวิธีการทำงานของตนให้สอดคล้องกับการใช้ AI					
15. ท่านมักจะแนะนำหรือแลกเปลี่ยนวิธีการใช้ AI ให้เพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานได้รู้จัก					

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามระดับความคิดเห็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าตรงกับความเป็นจริงของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านเชื่อว่าท่านสามารถเรียนรู้การใช้เครื่องมือที่ขับเคลื่อนด้วย AI เพื่อการสื่อสารในงานได้อย่างรวดเร็ว					
2. ท่านมีความมั่นใจว่าตนเองสามารถปรับตัวได้ เมื่อองค์การนำระบบ AI มาใช้ในการสื่อสาร					
3. ท่านมีความมั่นใจในการปรับตัวให้เข้ากับระบบหรือแพลตฟอร์มการสื่อสารที่ขับเคลื่อนด้วย AI ที่องค์การนำมาใช้					
4. ท่านเชื่อว่าท่านสามารถอธิบายผลลัพธ์ที่ได้จากระบบ AI ให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างชัดเจน					
5. ท่านมั่นใจว่าสามารถนำข้อมูลจากระบบ AI ไปใช้ในการสื่อสารกับทีมงานให้เกิดความเข้าใจตรงกันได้					
6. ท่านเชื่อว่าท่านสามารถแปลความหมายของข้อมูลจาก AI เพื่อสื่อสารให้เพื่อนร่วมงานเข้าใจได้อย่างชัดเจน					
7. ท่านเชื่อมั่นว่าท่านสามารถตีความผลลัพธ์จากระบบ AI ได้อย่างถูกต้องหรือมีความสมเหตุสมผลของก่อนนำ ไปสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานให้เกิดความเข้าใจตรงกัน					
8. ท่านมั่นใจว่าท่านสามารถ ขอข้อมูลหรือข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับงานระบบ AI เพื่อให้สื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น					
9. ท่านเชื่อว่าท่านสามารถโต้ตอบกับระบบ AI เพื่อช่วยจัดการข้อมูลหรือสรุปสาระสำคัญจากเนื้อหาเพื่อให้สื่อสารกับเพื่อนร่วมงานได้ตรงประเด็นยิ่งขึ้น					
10. ท่านเชื่อมั่นว่าท่านสามารถพิมพ์คำสั่งหรือตั้งคำถามกับระบบ AI เพื่อใช้เป็นเครื่องมือประกอบการตัดสินใจในการสื่อสารกับบุคคลอื่นในทีม เช่น การให้ระบบช่วยวิเคราะห์ สรุป หรือเสนอแนวทางการตอบกลับที่เหมาะสม					
11. ท่านเชื่อว่าท่านสามารถตั้งคำถามหรือสื่อสารกับระบบ AI เพื่อขอข้อมูลหรือคำแนะนำที่ชัดเจน และสามารถนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้ในการสื่อสารหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ					

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามระดับความคิดเห็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าตรงกับความเป็นจริงของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านสามารถใช้ AI เพื่อช่วยให้ท่านสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานได้ง่ายขึ้น					
2. ท่านใช้ AI ร่วมกันกับเพื่อนร่วมงานได้ง่ายขึ้น					
3. ท่านใช้ AI ทำงานเป็นประจำ เพราะ AI มีรูปแบบแสดงผลที่สม่ำเสมอ					
4. ท่านใช้ AI เพื่อช่วยทำให้ข้อมูลข่าวสารในงานนั้นเข้าใจได้ง่ายขึ้น					
5. ท่านใช้ AI เพื่อช่วยตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ได้รับ และ ค้นหาหรือขอข้อมูลเพิ่มเติม					
6. ท่านใช้ AI เป็นตัวช่วยให้สามารถตอบกลับข้อความได้ทันเวลา เช่น ใช้ AI ช่วยร่างข้อความตอบกลับเพื่อให้ส่งได้เร็วขึ้น					
7. ท่านใช้ AI ช่วยชี้ให้เห็นถึงข้อดีและข้อเสียของข้อความหรือเอกสารที่ท่านใช้เพื่อสื่อสารกับเพื่อนร่วมงาน					
8. ท่านใช้ระบบ AI เพื่อช่วยทำความเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของผู้ที่ส่งข้อความมาหาท่าน					
9. ท่านใช้ AI เป็นเครื่องมือช่วยให้ยอมรับข้อความที่นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงได้ง่ายขึ้น					
10. ท่านใช้ AI ก้าวผ่านสภาวะเชิงลบที่เกิดจากข้อความเร่งด่วนต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว					
11. ถ้าเป็นข้อความจากเพื่อนร่วมงาน ท่านมักสนใจอ่านโดยมี AI เป็นตัวช่วย เช่น AI แจ้งเตือนข้อความสำคัญ หรือกรองข้อความที่เกี่ยวข้องกับงานเพื่อให้ไม่พลาดข้อมูลสำคัญจากเพื่อนร่วมงาน					

การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงาน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12. ท่านตอบสนองต่อข้อความและคำสั่งของคนในที่ทำงานได้อย่างทันท่วงที เพราะใช้ระบบ AI ช่วยในการทำงาน					
13. ข้อสรุปหรือบทวิเคราะห์ที่ท่านได้รับผ่านการใช้ AI ทำให้ท่านมองปัญหาในมุมใหม่					
14. ข้อความที่ท่านสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานซึ่งได้จากการใช้ AI มีอิทธิพลต่อเพื่อนร่วมงาน เช่น ใช้ AI ช่วยร่างหรือปรับข้อความ สรุปข้อมูล หรือเสนอทางเลือก เพื่อให้เพื่อนร่วมงานตัดสินใจ					
15. การร่วมมือกันทำงานระหว่างท่านกับเพื่อนร่วมงานโดยใช้ AI ช่วยลดต้นทุนค่าใช้จ่ายได้เช่น ลดค่าเดินทางไปประชุม ลดเวลาทำงานซ้ำซ้อน หรือลดค่าใช้จ่ายในการจัดทำเอกสาร					
16. การร่วมมือกันทำงานระหว่างท่านกับเพื่อนร่วมงานโดยใช้ AI ทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างรวดเร็ว เช่น ใช้ AI สรุปผลการประชุม จัดตารางนัดหมาย หรือรวบรวมข้อมูลให้ทีมทันได้นำไปใช้					
17. การร่วมมือกันทำงานระหว่างท่านกับเพื่อนร่วมงานโดยใช้ AI ทำให้ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นลดลง					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณท่านสำหรับการสละเวลาในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาวกัญญ์พัฑฒา หงส์ภัทราจันทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์ ทัศนคติต่อปัญญาประดิษฐ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ที่พยากรณ์การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการทำงานของบุคลากร

สาขาวิชา จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ประวัติ เกิดเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2535

ประวัติการศึกษา

ปีการศึกษา 2558 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาบริหารทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ประวัติการทำงาน

ปี 2558 - ปัจจุบัน เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพ สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา